

junij 2021

Jadran 2021

Hrvaška

1. junij 2021, torek

Lošinj - Pomer

Ponoči še piha, a ni bila prava burja. Pihalo je iz NW in veter je šele enkrat ponoči (kdo ve kdaj) obrnil v burjo, ki pa je počasi izgubljala svojo moč.

Jutro ni ravno sončno, mrzel veter odpihne vsako voljo do kopanja, zato še pred kavico dvignem sidro in odjadramo.

Tele moje jadralko-plesalke so kar trpežne in jim ni noben problem pripraviti kavico in zajtrk med jadranjem čez Kvarner.

V začetku imamo ugoden veter. Dovolj močan, da napredujemo hitreje, kot bi z motorjem, a hkrati dovolj nežen, da se kavica ne polije.

Čez dan se veter utruja in zapoje motor, a ga ob dobri glasbi skoraj ni slišati. Morje se tako umiri, da je možen celo ples na palubi.

Blizu Medulina spet zapiha - tokrat zahodnik in lahko ugasnem motor za zadnjo uro poti.

Za kopanje sem izbral plitev zaliv Bijeca, ob medulinskem kampu.

Malo se važim in sidram z jadra brez prižiganja motorja, a moje ekshibicije niso opažene, saj se posadka bolj prepušča glasbi in pogovorom, kot jadraniu.

Veter nagajivo vleče čez borov gozdiček in flis se zdi boljša izbira, kot kopalke, zato se raje premaknemo na Kamenjak.

Mogoče bo zaliv Portič ponudil malenkost manj vetra. Številni surferji in kajtarji v bližini sicer nakazujejo, da je tam vetra ravno toliko, ali še več, a upanje umre zadnje. Zaliv seveda ni prazen, to je popularno sidrišče.

Mogoče je pa tu res malenkost manj vetra.

Skopajo se le najpogumnejše in po zadnjem skupnem kosilu se odpravimo proti marini Pomer, kjer ekipo čaka avto.

Danes me posadka zapušča in ostanem sam.

Lepe štiri dni smo preživeli skupaj in upam, da se še srečamo, saj je s tako ekipo je veselje jadrat.

Ena skupinska slikica s Silbe.

Pa še ena pozerska.

Žeje nismo trpeli.

Plesna skupina na premcu.

2. junij 2021, sreda

Pomer

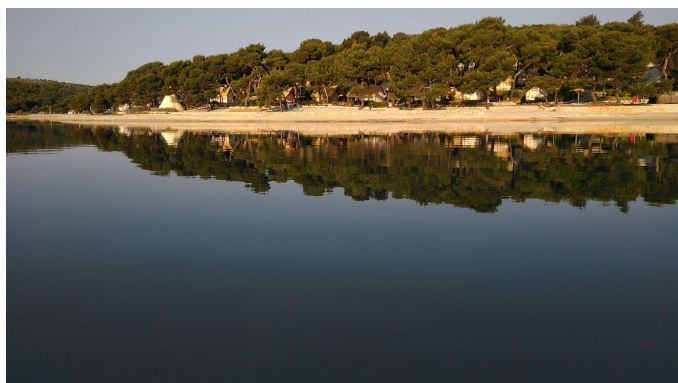
Ponoči je bilo v Pomru hladneje, kot sem bil vajen prejšnje dni. Ne vem, če se je shladilo povesod, ali pa je to zato, ker smo spet nekoliko bolj na severu. Veter se je zvečer povsem umiril in na prvi pogled izgleda vreme stabilno. Prvi dan po odhodu posadke se vedno počutim precej prazno. Barka se zdi velika, vlada tišina, nič se ne dogaja. Melanhonija. Po drugi strani pa se prileže malo počitka. Skiper je namreč odgovoren za vse. Marsikdo misli, da je imeti prijatelje na barki enostavno, a je to velika odgovornost in težko delo. Upravljal barko je še najmanj. Več dela je s tem, da posadko pripelješ domov čimbolj v enem kosu. Pazim, da komu ne zdrsne, da kdo kam ne pade, ga ne udari v glavo bum, si priščipne prst z vrati, brčne v bitvo, ... In na nevarnosti moraš opozarjati tako, da ne izgleda, kot da cel dan težiš. Na videz sedim in pijuckam pivo, v resnici ves čas skeniram situacijo. Pa še tako se kdo potolče. Danes malo delam po barki, malo počivam, dosti telefoniram in veliko visim na računalniku. Jutri se bom raje premaknil kam, kjer ne lovim WiFija s kempa. Bom vsaj prebral kakšno knjigo. Od koristnih projektov sem danes uredil mizo v kokpitu. Pokrovi so se malo zatikali, saj so se pod robom posušili ostanki razlitega pelinkovca, zato sem mizo razdril in si vzel čas za obnovo pokrovov. Že pred leti je nekdo kar na mizi rezal kruh brez deske in naredil več globokih zarez, ki so postale prav grdo črne in me že leta motijo. Danes sem se jih lotil. Pokrovi shrambe sredi mize so iz neke žilave plasike - verjetno polietilen ali kaj takega. Kar dobro uro sem jih na mokro brusil z brusnim papirjem različnih gradacij. Za odstranitev zarez sem moral uporabiti zelo grob papir, saj z bolj finimi nisem odnesel dovolj materiala. Potem pa sem gladil z vedno bolj finimi gradacijami. Z rezultatom sem kar zadovoljen. Pokrovi so spet lepi in beli. Mogoče jutri prilimam še slikico, danes je že tema. Jutri se premaknem malo naprej, a prav mudi se mi še ne.

3. junij 2021, četrtek

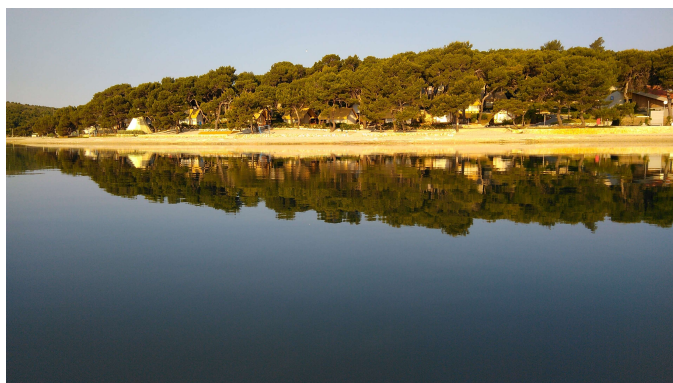
Pomer - Susak

Zbudim se v čisto bonaco. Vstanem zgodaj, in v miru spijem kavico. Prijatelj mi je večkrat rekel: 'Najlepša jutra so zjutraj'. To pomeni vstati zgodaj, sesti na vrt in opazovati, kako se prebuja narava, kako oživijo ptice in kako vzhaja sonce. Če imaš to še s kom deliti, je toliko lepše. Danes je na Heronu gospodinjski dan. Napovedan je šibak zahodnik, ki bo kot nalašč za premik na Susak in medtem pranje perila in delanje vode iz morja. Dvignem sidro in glavno jadro in odmotoriram iz zaliva. Ravno prav, da veter malo zamuja, bom imel za pranje perila vročo vodo. Vode namreč ne morem greti v pralnem stroju, saj je inverter za to prešibak, sem pa zato napeljal toplo vodo iz boilerja v stroj. Ko motoriram jo motor segreje in lahko perem v vroči vodi. Zdaj, ko imamo pravi pralni stroj je pranje perila precej lažje. Naložim perilo v boben in opravim 'klic v sili'. Moja ljubica na pamet ve, kateri program je pravi, saj na barki to ni tako trivialno. Treba je izbrati program, ki je pravi kompromis med podabo vode, elektrike in časa in seveda ustreza perilu, ki je v stroju. Najprej dekonzerviram razsoljevalnik. Odkar imam avtomatiko je to mačji kašelj. No, ja, še vedno je treba montirati filtre, priključiti cevi itd itd, potem pa samo slediš navodilom v knjigi in na ekrančku.

Veter se po kaki uri zbudi in lahko ugasnem motor. Ni ga veliko, cel dan ne preseže 8,5 vozlov pravega vetra, a je smer ugodna. Vozim laško orco in kasneje bok. Celice delajo na polno in to dobro. Veliko časa je proizvodnja nad 500W, saj delata hkrati pralni stroj in watermaker. Moj watermaker je šparovček, saj troši le 240W, dela pa sedaj le še 35l na uro. Nazivno bi naj delal 55l/h. Verjetno so že izrabljene glave črpalk, saj je membrana nova, ravno tako vsa tesnila in filtri. Vodo iz pralnega ujamem v vedro in z njo razsolim palubo. Če lahko kak vir uporabim večkrat pač ga. In sladka voda je dragoven vir. Ob šibkih vetrovih, ki so napovedani naslednje dni bo paluba verjetno ostala suha, brez slanega pršca. Danes že tretjič letos prečim Kvarner, pa imam barko v vodi šele dober teden. Pred leti je prečenje Kvarnera veljalo za podvig, danes pa je to le krajši dnevni premik. Za kosilo si odtajam odličen bučni curry in riž. Bučni curry, kot ga naredi moja ljubica bi zlahka stregli v vrhunski tajski restavraciji. 'S kruhom pomazano', bi napisali v Mladini. Odkar imamo na barki zamrzovalnik se lahko tako razvajam. Še en zmrznjen obrok imam, potem pa bo treba kaj skuhati. Dve milj pred Suskom veter toliko pade, da obupam nad jadranjem in prižgem motor. Ravno prav časa imam, da pospravim jadra, zaprem vrečo in zložim vrvi, ko sem že na sidrišču. Letos tule ni bila podeljena koncesija in zdi se mi, da je v zalivu celo več bark, kot jih je ponavadi na bojah (glede na začetek sezone in koronske ukrepe). Hitro se je razvedelo, da je nekaj zastoj. Danes se mi ne ljubi na kopno. Morda jutri. Enkrat pa bo treba iti, saj imam že celo goro odpadkov. Vse je lepo sortirano za reciklažo, a mi že počasi zmanjkuje prostora.

Zbudim se v čisto bonaco.

Ko sonce obsije morje barve zažarijo.

Takole, pokrovi mize so popravljeni.

V šibkem vetru med prečenjem Kvarnera perem perilo in delam vodo.

Oprano. Pralnica pa se duši v odpadkih.

Žeha že visi. Če bo suha, bom zvečer oblakel isto pižamo, ki sem jo zjutraj dal prati.

4. junij 2021, petek

Susak - Ilovik

Začela se je pomlad. Poletje temu še ne morem reči, ker ima morje še 19°C in je zjutraj še hladno, ampak danes je občno topleje, kot prej. Preskočim dolge hlače in flis in se takoj oblečem v kratke hlače in majico. Tako mora biti. Čez dan mi je vroče. Kakšen dober občutek po toliko hladnih dneh.

Ne piha niti za vzorec. Če bo čez dan vsaj malo zapihalo se premaknem, sicer pa ne.

Napovedano je 2 vozla vetra.

Če je bil včeraj na Heronu gospodinjski dan je danes dan za vzdrževanje.

Pri naftnem rezervoarju mi čisto malo spusti, kadar je tank povsem poln in je nafta še v cevi - torej kak meter nad tankom.

Spušča pa pri cevki za zajem nafte za Wallas grelec. Tu sem nekaj improviziral in očitno ni 100% zatesnjeno.

Saj ven ne pride več, kot za eno žličko nafte, a dovolj, da smrdi.

Za delo si grem po močno luč - LED reflektor in EUREKA: najdem eno škatlico, ki sploh ne bi smela biti tam in v njej so trije ventilatorčki! Projekt 'nafta' gre takoj na čakanje in lotim se hladilnika.

Prioritete so vendar jasne. V prvem poizkusu ventilator nekaj ropota, potem pa malo prilagodim vijake in zdaj dela brezhibno.

Zdaj ni treba več poganjati zunanega inverterja samo zato, da bi delal hladilnik. To bistveno poenostavi uporabo.

Projekt številka dva: Nafta.

Tanka plastična cevka za gorivo grelca je vtaknjena v kovinsko cevko, ki gre do dna rezervoarja, zgoraj pa ima navarjen navoj in privit pokrovček. Ob montaži sem ta pokrovček prevrtal, skozi napeljal cevko za gorivo, zatesnil pa z gumi tesnilom.

Ko se pokrovček privije se guma stisne med navoj, pokrovček in cevko in naj bi tesnila. Ampak tesni samo približno, čeprav je tesnilo izdelano iz cevi za gorivo in je guma torej odporna na nafto.

Namesto tesnilne gumice sedaj zatesnim s Kent tesnilno maso. Prej seveda dobro razmastim z univerzalnim čistilom in nato očistim še z isopropanolom.

Na cevko in v pokrovček nanese Kent in ko pokrovček privijem je Kent stisnjen med navoj, cevko in pokrovček. Ko se bo strdil bi moralo to držati. Upam. Tale nafta je od vraga. Nekateri materiali razje, stopi ali drugače uniči in pride skozi najmanjše razpoke. Če je nek spoj vodotesen še zlatec ni 'naftotesen'.

Zaloge hrane se mi počasi praznijo.

Za zajtrk so kosmiči z mlekom.

Imam še en paradižnik in si zaželim capreze. Ker nimam mocarele si gor narežem feta sir. Bazilika mi lepo uspeva in jo malo obtrgam, dodam balzamični kis in, ker je olivnega zmanjkalo, navadno olje. Odlično je. Z olivcem bi bilo seveda boljše. Zraven pojem zadnjo žemljo.

Zvečer pogledam, kaj je še v shrambi: Par krompirjev, nekaj svežega zelja, nekaj jabolk, malo česna in cel kup limon.

Jasno mi je, kaj bom jedel za večerjo.

Skuham krompir in ga vročega dam na narezano zelje.

Vode ne zavrzem ampak dodam česenj, suh peteršilj, poper in še par začimb in si naredim juhico.

Solato pa zabelim z jabolčnim kisom in bučnim oljem. Tega še malo imam.

Aha, premaknil sem se na Ilovik, saj je popoldan malenkost pihljalo. 5 do 7 vozlov.

V začetku kar dobro jadram, motorja sploh nisem prižgal za odsidranje, saj je bilo v sidrišču dovolj prostora, da sem lahko odplul na jadra. Dve uri jadram, potem pa ima veter dovolj.

Ko piha slabih 5 vozlov v krmo pač nimaš več kaj početi z jadri. Zadnjih nekaj milj pač odmotoriram.

Sidram v zalivu Parzine na jugu Ilovika. Zaliv je lep, za prenočitev pa primeren le v lepem vremenu, saj je precej širok in povsem odprt na drugi in tretji kvadrant.

Napoved je, da ne bo nič pihalo a vseeno, tako kot vedno, sidro dobro zategnem in namestim sidrni amotrizer (snubber).

V zalivu je še ena jadrnica in en motornjak, a motornjak kmalu odpluje, jadrnica pa bo izgleda ostala.

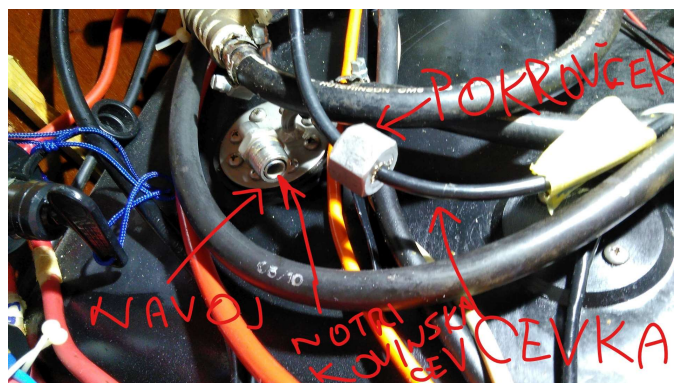
Kontroler hladilnika z pokvarjenim ventilatorčkom.

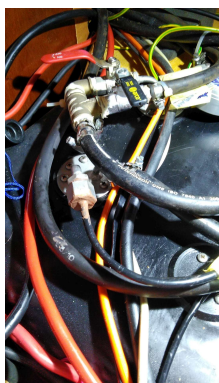
Nov ventilatorček je instaliran.

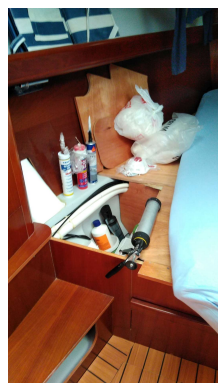
Malo večji je, a za silo gre notri.

Pri tej cevki j epuščalo

Upam, da bo zdaj v redu.

Seveda je treba podret pol barke, da prideš do ene tube Kenta. Enako za vsak kos orodja, . . .

Prednost tega, da odpluješ brez motorja pa je ta, da se vranjeki ne splašijo, ko drsiš mimo njih.

5. junij 2021, sobota**Ilovik - Vir**

Za danes so napovedali, da ne bo nič vetra.

Ko zjutraj pijem kavico pa mi začne prijetno pihljati okrog ušes. Ni dosti, dobrih 5 vozlov, a to je bolje, kot nič.

Dvignem jadra in sidro in se usmerim v generalno smer proti Viru. Ne gre povsem v smeri, vozim ostro orco nad Silbo in Olib.

A računam, da se bo veter obračal s soncem in se res.

Eol me nagradi s krasnim jadranjem. Piha le med 5 in 10 vozli, a voda je gladka in barka je spodaj čista.

Ko je tako malo vetra in, ko ni vala, je orca prav primerna in prijetna smer jadranja. K hitrosti pripomoreta še Heronovo tretje jadro (solent) in zložljiv propeler. Hitrosti so v glavnem 7 in več, navideznega vetra je kakih 15 vozlov.

Najprej silba, nato pa še Olib mi vzameta nekaj vetra, a otoka sta precej nizka, tako da se brez težav prebijem skozi sence otokov. Nisem si mislil, da bom danes tako odlično jadral.

20 milj potujem v lepem vetru, potem, malo pred Virom, pa začne veter upadati. Hkrati tudi obrača in ko ga je le še za štiri vozle v krmo in naša hitrost pade pod 2 vozla prižgem motor za zadnjih nekaj milj.

Sidram na notranji strani Vira, ki gleda proti Pagu. Tu ni niti ene jadrnice. Sem le nekaj milj oddaljen od glavne promenade, pa ni tu nikogar.

Danes se na Viru dobim z bivšim sodelavcem. To je razlog, da tale dnevnik pišem sredi noči in da je verjetno notri več napak.

Picerija Toni ni razočarala, kozarček (ali več) pri Borutu pa sploh ne. Malo smo obujali spomine, malo šimfali oblast, in vmes zvrnili kakšen kozarček. Lep večer je bil.

Kot izkušen pomorščak, sem vedel, da moram ob treh popoldan, ko grem z barke za vsak slučaj prižgati sidrno luč in s seboj vzeti baterijo. Še dobro, da sem, saj sem potem brez težav spet našel Herona. Itak smo edina lučka v zalivu.

Danes sem preplul 26 NM, največja hitrost je bila 8,2 vozla (na jadra seveda), max prava hitrost vetra je bila 12 vozlov, Sidram na globini 5,5 m v mivko, ki pa je pomešana s kamni. Sidro sicer drži, ampak ne vem, če ni pod tanko plastjo mivke skala.

Ob obali je voda zelo plitva. Ko sem se ponoči vračal na barko je bil čolnič, ki sem ga zvelkel na kopno, zaradi oseke kar 5 m oddaljen od vode. Še dobro, da ni pretežak.

6. junij 2021, nedelja**Vir - Vir**

Iz razumljivih razlogov sem spal malo dalj, kot ponavadi.

Malo sem utrujen, ampak glava je v redu. Mačka ni.

Čez dam brkljam po barki, malo pospravljam, malo preurejam stvari, malo berem.

Čakam, da zapiha, a ne dočakam.

Danes grem namreč na južno stran Vira.

Če bi bil galeb bi preletel vsega eno miljo, tako pa jih moram prepluti dobrih devet.

Po vzhodni strani bi bilo krajše, a ne gre, saj je most med Virom in celino visok vsega nekaj metrov, nasploh pa je globina vode v prelivu komaj zadostna za kak mali čolnič. Ne vem, če je en meter.

Heron pa meri v višino dobrih 18 m, v globino pa 2,1 m.

Odplujem, ko se popoldan pokaže umanje na nekaj vetra, a vetra ni dovolj.

Do 5 vozlov ga je, pa še ta crkuje.

Odmotoriram okrog otoka in vržem sidro blizu pomola in malega mandrača.

Na pomolu ni dovolj globine zame. Morda edino na čelu pomola.

Lani so tu pristajale ribiške barke.

Je pa res, da so bile vedno ena po ena in čisto na koncu pomola, ko so raztovarjali ribe.

Odveslam na kopno in opravi dolg sprehod. Lociram strateške točke: Kje se odvrže smeti, kje se kupi kruh, sladoled, kje so trgovine, kakšno je stanje glede parkiranja avtomobila.

Ko se vračam na Herona je že mrak.

Cel dan se ni nič pametnega dogajalo, pa sem zvečer celo pozabil napisat dnevnik, zato ga pišem zjutraj.

7. junij 2021, ponedeljek**Vir - Molat**

Vreme ni ravno najboljše. Oblačno in puščobno izgleda. Občasno se kar malo stemni, ko črni oblaki zakrijejo nebo.

Vmes pa se sramežljivo pokaže sonce.

Malo delam po barki. S skoraj prazno tubo neostika se lotim krmila.

Neostik sem napisal z malo, ker ni ta znamka, je nekaj francostega, a diši čisto enako.

Na krmilu so mi namreč popustili šivi, s katerimi je zašita usnjena obloga krmila. Če bi sam poizkušal zašiti nazaj bi bil rezultat verjetno katastrofalen. Prvič ne znam šivat takih lepih okrasnih šivov usnja okrog kovine, drugič pa je to usnje sedaj staro 16 let in je od soli in sonca čisto trdo in se ga verjetno ne da več enostavno šivat. Moja enostavnejša rešitev je,

da usnje pač prilepim na kovinski obroč. Nekaj časa bo mogoče držalo.

Najprej dobro očistim vse površine z isopropanolom, potem namažem z lepilom, za stiskanje pa krmilno kolo obvijem z vrvico.

Ko sem jo obvil je izgledalo zelo v redu. Ko mi enkrat crkne tole usnje bom krmilna kolesa kar povil z vrvico.

Malo sem še poliral mizo v kokpitu in jo namazal s teflonskim loščilom, teakove letve pa sem naoljil. Lotil sem se tudi popravila nekaj prask na lakiranih površinah mahagonija v eni od kabin. To je težko popraviti tako, da se sploh nič ne vidi. Enkrat bom mogoče saniral vse poškodovane lakirane lesene dele, kar pa je velik projekt in vključuje ponovno lakiranje vsega. Letos to definitivno ni v planu.

Znebim se vseh smeti. Blizu pomola je ekološki otok za reciklažo in blizu ena kanta za ostale odpadke.

Poln čoln sem imel vsega. Od steklenic, plastenk, pločenk, papirja, tetrapakov in seveda mešan odpad.

V trgovini kupim nekaj svežih stvari in se po dobrem sprehodu vrnem na barko. Kar dobro piha in v zalivu so se naredili valovi. Še dobro, da je tale najin Walker Bay odličen čoln za veslanje po malo bolj razburkani vodi. S kako gumico bi bil povsem moker.

Ker je smer vetra ugodna se odločim, da se premaknem na Molat, da malo spremenim okolje.

A komaj dobro dvignem sidro in sem še v zalivu se nad Zadrom nebo povsem počrni. Malo tudi grmi.

Rezultat je, da se veter obrne in upade.

Namesto 10 do 15 vozlov vetra v bok imam sedaj 5 do 10 v nos, pa še to pada proti nič.

Vseeno grem, Bom pač motoriral. Bom imel vsaj toplo vodo za tuširanje.

Izgleda, da nad celino dežuje, tule pa smo se dežju izognili. Tudi grmi samo v daljavi.

Kamlu za tem, ko je upadel veter se pomirijo tudi valovi, ki sicer za Herona niso predstavljali resne ovire, a hitrost se je po gladki vodi pri istih obratih povečala skoraj za en vozlov.

Na sidrišču (sem v luk Jazi) sta dve jadrnici. Mislim da na obeh govorijo Nemško. Ena kamlu gre, pa pride druga.

Kmalu se veter spet okrepi in sedaj piha dobrih 10 vozlov, občasno pihne proti 15. Napovedano je, da bo veter upadel, so pa izdali opozorilo za možnost neviht in šibke burje (do 20 vozlov). Tu sidro kar dobro drži.

Zvečer se grem skoraj kopat v morje, a ker cel dan piha nek mrzel veter, se raje samo stuširam. Še kako stopinjo naj se ogreje.

Spustim čoln in grem v mesto. No, bolj v vas, naselje, . . . kar nekaj.

Tale Molat je ena luknja.

Včasih je bilo tu koncentracijsko taborišče in ostankov je še veliko. To verjetno še vedno daje ton kraju.

Kraj je tudi brez nekega centra. Brez glavnega trga, brez središča dogajanja.

Kar tako - hiše, pa en zvonik, pa hiše, pa ena trgovinica, pa hiše pa pošta, pa hiše pa ... Kot bi nekdo s fračo streljal objekte na hrib. Precej je tudi podrhtih ali razpadajočih zgradb, vmes pa novogradnje. Ni nekega šarma. Odveslam nazaj na barko. Veter je povsem padel.

8. junij 2021, torek

Molat - Petrčane

Noč je bila povsem mirna.

Dopoldan še malo brkljam po barki. Na barki dela namreč nikoli ne zmanjka.

Ravno razmišljam, da bi šel v vodo, ko opazim, da že lepo pihlja 7 vozlov.

Dvignem sidro in odjadram proti celini. Malo bom še raziskal kraje tod okrog, najprej Petrčane.

Piha NNW (sever-severozahodnik), kar nakazuje, da se razvija maestral, ki tule popoldan potegne po kanalu iz NW (severozahoda).

Razvijem samo flok in z vetrom v polkrmo počasi drsim skozi vodo. Berem knjigo, malo pospravljam, poslušam radio. Dopust.

Veter zlagoma narašča in moja hostost s prvotnih 3 vozlov naraste na 5.

Tokrat za spremembo veter ne upade že sredi dneva, tako kot nekajkrat v preteklih dneh ampak še kar narašča.

Vem, da bo to prignalo v luk valove, a se tolažim, da bo veter itak kmalu padel.

Na sidru je kar guncajoče. Razmišljam celo, da bi se prestavil v kak boljše zaščiten zaliv, ko ugotovim, da lovim Zadar free WiFi.

Ah, to je pa že vredno potrpeti še kakšno uro, dokler veter ne pade.

A tole vreme je danes spet malo hecno. Veter se obrača in namesto normalnega popoldanskega maestrala piha zdaj s severa, zdaj v zahoda. Kot bi se tepla maestral in burja. Potem pa v trenutku obrne iz jugovzhoda. Ampak Jugo sploh ni bil napovedan. Piha pa tako, med 10 in 15, občasno kak vozlov več. To je več, kot so napovedali.

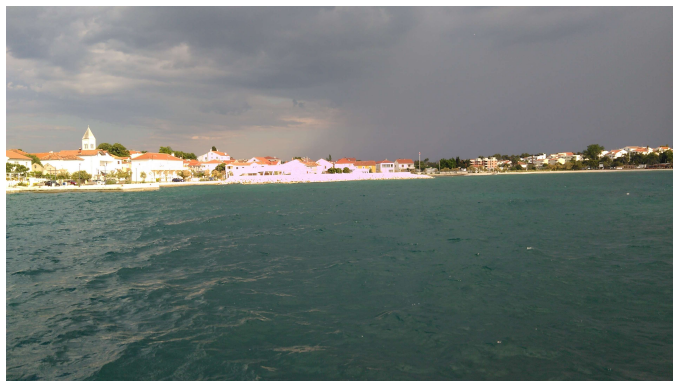
Na žalost so valovi še vedno direktno v zaliv. Še dobro, da imam veliko barko. Na obalo v takemle ne bom hodil, bom počakal, da se vreme pomiri.

Ob devetih zvečer se še vedno guncam. Vmes je bila ena nevihtica, malo je deževalo, piha pa še vedno. Iz juga se je obtnilo spet na sever. Windy in vsi ostali pravijo, da bi moral že pihati NE, pa noče. Očitno so nekje v bližini kakšne nevihte.

No, vsak komarji ne letajo v velikem številu. Včeraj na Molatu jih ni bilo, sicer pa so letos že bili na barki.

Neka čudna difuzna svetloba je bila in nad Zadrom vse temno.

Petrčane je občasno izpod oblakov sonce tako obsijalo, kot bi kdo prižgal premočne reflektorje.

Še v pristanišču za valobranom so čolni poskakovali in se majali.

Recimo tal ejambor je bil en trenutek navpičen, potem pa . . .

. . . povsem postrani. Meni na sidru je boljše.

Valovi se razbijajo na obali.

Takole pa izgleda Heronova krma. Kot bi plul. Kopalno ploščad pa dobro zaliva. Občasno val od spodaj butne v barko in zaropota.

9. junij 2021, sreda**Petrčane**

Ponoči se je morje umirilo, ampak šele zelo pozno.

Zbudil sem ze zgodaj in opazoval prebujanje narave in ljudi. En ribič v malem čolu se vozaka po zalivu in namaka trnek. Nisem videl, da bi kaj ujel.

Nekaj mi je nagajala lokalna verzija zapisov ladijskega loga v dnevniku in Tone mi je zadevo elegantno rešil z novo verzijo programa. Če tudi za svoje stranke (ki mu plačajo) tako dobro skrbi, kot zame, zastojkarja, potem ima v svoji firmi zadovoljne odjemalce.

Malo brkljam po barki, potem pa spustim čoln v vodo in odveslam na kopno, da ne poslušam watermakerja.

Spet namreč delam vodo. Zdaj, ko je proizvodnja nekaj manjša se kar vleče, da napolnim rezervoar.

Prejšnja posadka je porabila večino vode, ki jo imam še iz Italije, potem sem še pral perilo in mogoče bom jutri spet.

Novo ekipo pa bi rad pričakal s polnimi tanki.

Petrčane so zanimiva zaspana vasica in vsi ljudje, ki sem jih srečal so bili zelo prijazni.

Naredil sem kar dolg sprehod.

V mini trgovinici sem nakupil nekaj hrane, nato pa zunaj zagledal, da nekdo prodaja ribe iz avta.

Sardele, skuše, palamide. Vzamem eno palamido.

Na barki ribo razkosam in delno filetiram, saj je zame prevelika, pa še pripravil jo bom lažje tako.

Dobro polovico dam v skrinjo, ostalo pa pripravim.

Imam prevelike oči in si spečem preveč ribe. En lep kos mi ostane.

Sem pa pripravil tudi ikre, srce in jetra, saj je bila riba videti zelo sveža in so ti deli lepo dišali.

Pripravil sem jo z ingverjem, močno čili omako in sojino omako.

Ni bilo sicer tako odlično, kot naredi Lilika, pa tudi palamida ni ravno sveže ujeta tuna sredi oceana, ampak mi je zelo teknilo.

Jedel sem jo kar s svežim kruhom, saj se mi za eno osebo ni dalo kuhati krompirja. No, saj ga itak nimam.

To, kar tule prodajajo pod imenom ržen kruh je navaden kruh, ki mu na kilo bele moke dodajo par žlic ržene. To je svetlobna leta daleč od kruha, kot ga dobiš v Murski Soboti.

Popoldan se spet dvigne malo več vetra in valov. To sem pričakoval, ampak sem dal na tehtnico:

- nekaj ur zibanja na dan in Wi-Fi, ki je dovolj hiter, da celo gledam televizijo in Youtube ali pa

- bolj mirno sidrišče brez WiFija.

Ostal sem tu. Naredil sem že Windows update, update aplikacij na telefonu in pogledal par oddaj na Tv in vse žive neumnosti na YouTubu.

Jutri se premaknem.

Aha, pa še dogodek dneva: Voda se je toliko ogrela (22°C), da sem celo malo zaplaval. Nisem pa pretiraval. Šlo je bolj za umivanje, kot plavanje.

10. junij 2021, četrtek**Petrčane**

Plani so zato, da se spremenijo.

Nisem se premaknil, čeprav sem bil še včeraj o tem prepričan.

Razloga, da ostanem še en dan tu, pa sta dva.

En razlog je spremenjena vremenska napoved, ki zdaj za jutri obeta nekaj manj vetra in s tem povezano manj vala, drugi pa je rezultat mojega sondiranja luke.

V luki je namreč en povsem nov pomol, ki ga še ni na nobeni pomorski karti, celo na google zemljevidih ga ni, le na satelitski sliki je viden. Globina bi tam morala biti 20 m od obale še pod 2m.

S čolnom preveslam celo poodročje in z grezilom merim globino.

Na čelu pomola in še dobrih 10m proti obali je globina 3m, potem pa postopoma pada.

Očitno so hkrati z gradnjo pomola še nekoliko poglobili področje okrog pomola ali pa razširili rivo in s tem omogočili privez tudi plovilom z večjim grezom.

Na pomolu so omarice za elektriko in vodo, a seveda to še ne deluje. Verjetno bodo v prihodnje tu namestili še muringe in kasirali privez. Zaenkrat izgleda zapuščeno.

Taka globina mi omogoča, da se jutri privežem na pomol in posadko vkrcam s pomola.

Brez sondiranja se ne bi upal na pomol, kjer je vrisana premajhna globina.

Malo južneje je tudi povsem na novo narejen mandrač, kjer je bil včasih manjši ribiški pomol. Zadeva je cela v marmorju, nerjavnem jeklu in kakovosnem lesu. Tam je še stavba, ki še ni dokončana, bo pa imela sanitarije in morda kak lokalček.

Izbira materialov mi diši po financiranju iz evropskih fondov. Pred njo je ploščad, ki izgleda, kot kak kino na prostem. Zaenkrat prostor še nima vsebine, razen privezov lokalnih čolnov.

Vetra in valov je bilo danes precej manj. Jutri jih bo nekoliko več, a zaenkrat ni napovedano nič hujšega.

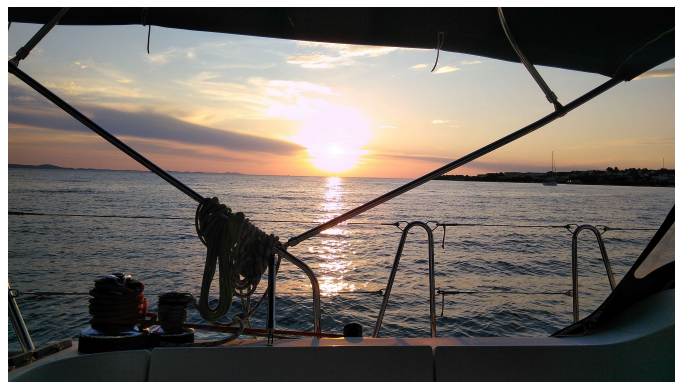
Zjutraj se bom privezal na pomol, zdaj in za čez noč je lepše na sidru.

Lepše vreme je prineslo tudi komarje. Še na sidru me obiščejo, na obali bi jih bilo verjetno precej več. Na srečo imam tekočino Forth, ki jih dobro odganja. Zjutraj jih najdem nekaj po barki. Eni so mrtvi, eni pa migajo a ne letijo. Ko Forth izklopim iz vtičnice tisti še živi pridejo k sebi in odletijo, če jih jaz prej ne najdem. Če jih najdem ne letijo nikoli več.

Danes je v zaliv prišla sidrat še ena jadrnica. Sidrali so kakšnih 300 m stran. Lepo od njih. Zvečer je taka čarobna svetloba, ko sonce pada v morje. Sončnih zahodov na barki se nikoli ne naveličam.

Nov pomol (v sredini slike) in nov mandrač (desno) se kopljeta v čarobni svetlobi zahajajočega sonca.

Večer na barki. Sončnih zahodov se nikoli ne naveličam.

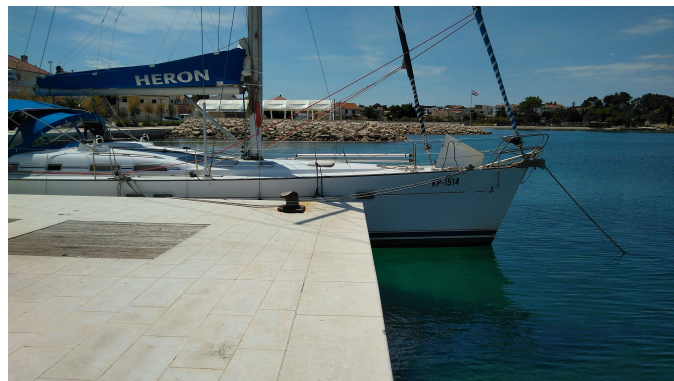
11. junij 2021, petek

Petrčane - Ždrelac

Zjutraj, ko je veter še šibak dvignem sidro in grem vezat Herona na pomol. Kot se vidi s slik je pomol za kaka dva metra prekratek zame, saj je zadaj en manjši motornjak. Na drugi strani pomola pa bi popoldan dobival valove v bok, veter pa bi me nabijal na pomol. Tule me pomol vsaj delno ščiti. Za vsak slučaj spustim sidro in se s krmo bližam pomolu. Vse skupaj bi bilo precej lažje, če ne bi nič pihalo, tako pa imam slabih 10 vozlov bočnega vetra že zjutraj. Škoda, da sem sam. Še ena roka bi mi prav prišla. No, zadevo uspešno izpeljem. Dopoldan sem lokalna atrakcija. Otroci, kolesarji, ostali firbci, vsi hodijo Herona od blizu gledat na pomol. Ena ženska je prosila, če jo lahko slikam in ko sem privolil je zakorakala na barko in pozirala na palubi. Kdo ve, kaj bo doma razlagala? Da ima barko ali pa, da je tako čedna, da jo kar vabijo na barke. Dopoldan je Heron pri miru, popoldan pa, ko maestral malo bolj potegne začne zategovati štrike in malo cuka. Napeljem še eno prožno tanko vrv, da jo razteguje in cukanje ni več moteče. Na sidru je definitivno udobneje. Cel dam po malem pospravljam po barki. Neverjetno, kako hitro se nabere prah in ostala umazanija. Popoldan dobim posadko. Punce so se uspele prebiti čez mejo in zvečer smo vsi na barki. En dva tri je roba na barki in odplujemo. Veter še piha, zato odjadramo po kanalu med Uglanom in celino proti jugu. Pri Zadru zaplujem tik ob obali, da poslušamo morske orgle. Kot bi dal dvema pijancema brez posluha orgle v roke. Valovi pač nimajo glasbene izobrazbe. Je pa zanimivo tole poslušat z barke. Tema je že, ko plujemo proti Ždrelcu, kjer ob 23:00 vržemo sidro. Plovba je bila prijetna. Šampanjec, tunin tatarski, potica, domači burek, . . . Ni nam hudega. Prepluli smo 12 NM, nekaj n aveter in nekaj na motor.

Pomol je prekratek, v vodi imam še sidro, da me dodatno drži.

Pod kobilico je še cca pol m vode.

Pomol je pa lep in čisto nov.

12. junij 2021, sobota

Ždrelac - Žut

Ob pol petih me zbudi en vztrajen komar, tako da vstanem in nažgem Forth. Počakam 15 minut in grem še malo nazaj v miru spat. Ne, res oni niso moj sponzor.

Zaliv v Ždrelcu je varen za spanje, ni pa nek presežek lepote za kopanje, zato se kar hitro po prvem kopanju spravimo na pot.

Veter lepo vleče po kanalu in na metuljčka na prednjih jadrih plujemo proti Barotulu, kjer vržemo sidro in se kopamo. Voda je tudi zame že primerna.

Potopim se pod barko, da še sam pogledam, če je res kobilica povsem nepoškodovana po doditu tal na Silbi.

Na enem delu je Copercoat spraskan, ni pa jasno, če je epoksi zaščita tudi prebita do konca ali ne. Do konca te sezone ne bo nič narobe, pozimi pa bo barka itak na suhem, in bom z lahkoto popravil.

Nadaljujemo protu jugovzhodu do konca pašmana, ko obrnemo proti njužnemu koncu Žuta.

Pred rtom opozorim posadko, da bo malo bolj pihalo in da se bomo verjetno malo nagnili.

Ni kakšnega posebnega odziva, dokler res ne zapiha in se Heron nagne.

Neverjetno, kako varljiv je občutek moči vetra za nejadralce, ko prej pluješ z vertom v krmo in potem obrneš z vertom v bok.

Paluba se v nekaj minutah sprazne in vsi se nekaj oblačijo.

Žut obplujemo po južni strani in plovemo med Žuztom in Kornatom. Ustavimo se za kopanje v dveh zalivih.

Posadka, k je še včeraj rekla, da si želi samotnih zalivov in miru ugotovi, da moramo nekam, kjer se kaj dogaja. V marino.

Aja, saj res danes je sobota in je treba nekam na žur.

Vežemo se v ACI marini Žut.

Marina je še zaprta, nam povedo. Lahko se vežemo, a ni ne vode, ne elektrike ne WCjev itd. Pa tudi računajo nič.

Odlično. To je marina po pojem okusu. Zastonj.

Zvečer gremo na pijačo v edino odprto restavracijo daleč naokoli. Vemo, da je predraga, opozorila o tem so celo v navtičnih priročnikih. Ampak ne bomo jedli, le nekaj spijemo. Vseeno nas malo preseneti cena skoraj 100 kun po pijači. Eni očitno nimajo mere. Pri sosednji mizi eni veseli hrvatje malo neubrano pojejo, potem pa grede še po kitaro in žur se začne.

In se hitro konča, ker jih lastik odslovi. Nihče od gostov se ni pritoževal, le njega moti, da se nekdo v njegovi fensi restavraciji zabava. In fantje so pili. Zgubil je kar nekaj priodka. Sosedje so za večerjo plačali 15.000 kun. Je pa res, da jih je bilo 16.

Žur se nadaljuje na njihovih barkah in imamo se prav odlično. Na pomolu se pleše, v kokpitu se pije. Lep sobotni večer je bil. Utrueni a dobre volje se v zgodnjih urah vrnemo na Herona. Tule smo v informacijski luknji - telefoni še nekako delajo, a podatki ne, zato dnevnik zamuja. Danes smo prepluli 31 milj. Največ vetra je bilo 21 vozlov, ko vežemo v marini piha manj, kot 5.

13. junij 2021, nedelja

Žut - Kornati (Lavernaka)

Zjutraj odplujemo iz marine in se napotimo proti Kornatom. Začuda ni hujših mačkov, a kavica se prileže, kot že dolgo ne. Na poti po kar nekaj truda uspemo kupit preko spleta karto za park Kornati, saj je sprejem podatkov zelo slab. Skozi Proverso zaplujemo brez zapletov in še z nekaj rezerve vode pod kobilico. V zalivu Katina sidramo za kopanje. Od lokala Šporka Mare se sliši harmonika in petje. Ko glasbeniki opazijo, da so na naši barke same dame pojačajo glasnost. Ne mine 10 minut, ko dvignemo sidro in se vežemo na pomol med dve jadrnici enih slovencev. Ti igrajo pa precej bolj uigrano od Hrvatov včeraj. Potem še ena starejša Nemka, ki je z možem tam na veliki jahti odigra eno. Prav dobro ji gre od prstov. Zabava na pomolu se preseli na teraso lokala, da spijemo še kakšno kavico. Ampak lastink nas nejevolno nažene. Drugič v dveh dneh nas vržejo iz lokala. Pa smo bili praktično edini gostje. No, očitno Hrvati ne rabijo našega denarja. Napotimo se na Lavernako in sicer na južno stran v Lojeno lukko. Voda je tako kristalno čista in lepa, da bi jo kar pil. Kopanje, uživanje, kosilo, kopanje, . . . Ko se sonce spusti nižje se odpravimo na hrib. Z vrha je lep razgled na Kornate, še Dugi otok se vidi. Sončni zahod je že skoraj kičast. Odveslamo nazaj na barko (pol ekipe pa plava). Še en lep dan je za nami.

14. junij 2021, ponedeljek

Lavernaka -Vrulje - Žman (Dugi otok) - Luški

Ponoči je burja kar pihala, tako da sem za vsak slučaj pustil prižgane instrumente in radar. Oktog pol enih zjutraj zunaj slišim neko govorjenje v češčini. Drugi jadrnici (v zalivu sva čez noč dve jadrnici) namreč drsi sidro. Opazujem jih na radarju kam se prestavijo. V redu je, za nami so. Ne maram čarteristov, ki sidrajo pred nami, sploh, če jim je sidro že drselo, ker potem ne morem spati. Uspešno se presidrajo, in ob pol šestih zjutraj odplujejo. Zbudimo se v krasno jutro in se prestavimo v Vrulje. Najprej je bila ideja, da se vežemo na bojo in se kopamo, pa nas oštir premami in se bočno vežemo na njegov ponton. Ne, nismo pri Anteju. Odkar je stari Ante umrl ta gostilna ni več niti blede senca tiste od prej. Smo v konobi Robinson. Letos so novi najemniki. Super prijazni in gremo k njim na kavo. No potem še malo pomezimo. Vtis: Prijazna posadka, vse postreženo v stilu in z našmeškom. Nič oholosti. Upam, da zadržijo ta nivo. Še eno kopanje v zalivu Čuščica (tako severno od Male Proverse), kjer se za las zgrešimo s Štajerci od včeraj. Mogoče je to še dobro - še vedno smemo v na Kornate. Burja se je čez dan pomirila, a je za ponoči spet napovedana. Večerja je v Žmanu. Sidramo pred lukko, saj je luka za nas premajhna. Max dolžina plovil v lukki je 12m, mi pa smo skoraj 15. Restoran Roko. Punce ga poznajo in toplo priporočajo. Kljub visokim pričakovanjem so jih presegli. Gazdarica Ksenja je prijazna zrela gospa s stilom in velikim srcem. Vidi se, da ima rada ljudi in goste razvaja. Tako lepo pečenih rib in takih lignjev že dolgo nisem jedel. Ribe so sicer iz ribogojnice, lignji pa divji lokalni. Pa njihov domač pečen krompirček, ki se kar stopi v ustih. Uh, . . . Predjed so pa itak nore. Tunina pašteta, domače oljčno olje, itd itd. . . Zmaga pa njihova čokoladna pomarančna torta. Sem še pridemo. Žur se nadaljuje na barki. Petdesetletnico je treba dobro zaliti.

Medtem se je burja okrepila, kot je bilo napovedano in obetajo je še več, zato naredim nočni premik, da bomo lepše spali. Dekleta v salonu plešejo, jaz pa plujem iz Žmana za otoček Luški, kjer bomo zaščiteni pred valom in vetrom. Na moji karti na ploterju še ni vrisana ribogojnica, ki je na naši poti. Še dobro, da dobro gledam v noč in ne zabave v salonu in da pravočasno opazim rumene utripajoče lučke. Tudi radar mi pokaže neke ovire na naši poti. Pa ravno sem razvil jadra.

Gremo pač naokrog.

Sidro vržem v majhni udolbini (temu niti ne morem reči zaliv) za otočkom Luški. Zelo blizu obale moram, da je globina primerna.

Noč je črna in nič se ne vidi. Brez radarja si tule seveda ne bi upal sidrati.

Tule je povsem mirno, še vetra ni čutiti skoraj nič. Mogočni borovci ga zaustavijo. Veterni instrument (na višini 18 m ga sicer nekaj kaže, tule 2 m nad morjem pa ga je bistveno manj.

Medtem tudi glaba v salonu zamre in utrujeni heroji gredo spat. Ura je nekaj čez polnoč.

15. junij 2021, torek

Luški - Muline (Ugljan) - Petrčane - Vir

Neverjetno, kako ja tale Luški ustavil burjo in valove. Kot bi bili na jezeru.

Zjutraj zaplujemo po kanalu med Ravo in Dugim in opazujemo, kako Kanaderji zajemajo vodo.

Ker delajo čisto majhen krog gre očitno za trening. Lepo jadramo proti severnemu koncu Ugljana in se ustavimo za kopanje v Mulinah v južni luki. Ta zaliv je lepo zaščiten pred maestralom. Pred luko spustim glavno jadro, nato zvijem flok in ustavimo se ravno na pravem mestu, da samo še spustimo sidro. Ni bilo treba nič prižigat motorja. Žal je bil manever bolj ko ne spregledan. Umetnost pristajanja pod jadri in izplutja z jadri žal vse bolj izginja. Včasih, ko morjeplovci niso imeli motorjev je to znal vsak.

V zalivu je voda mrzla kot vrag. Izgleda, da jo je burja dobro premešala. Jaz bom tole kopanje raje preskočil, saj nisem zadnji dan na morju.

Po kopanju in kosilu nadaljujemo v Petrčane, kjer posadko čakajo avtomobili.

Maestral se je dobro razvil in dvignil konkretne valove. Že pred postankom za kopanje sem glavno jadro skrajšal na prvo krajšavo, zdaj pa odvijemo le flok, glavo jadro pa ostane v vreči. Vetra je dovolj za hitrosti nad 5, nagnjeni pa nismo močno in gin-toniki ostanejo v kozarcih.

Maestral v Petrčane popoldan prižene valove. Valovi se zaletavajo v pomol in obalo in povzročajo lep spektakel. Malo manj lepo pa je to za nas, ki moramo v takem bodisi sidrati in s čolnom na obalo, ali pa se vezat na pomol.

Na priveterno stran se ne grem vezat, da mi barke ne razbije, itak pa voda brizga na pomol, Izpluti pa sam od tam ne bi mogel.

Na odveterno stran pa se bo težko vezat. Veter piha pod kotom 45° na pomol in ga je kakih 15 vozlov.

Pomagam si s sidrom. Sidro spustim dobrih 30 m od pomola in se po verigi spustim v bližino pomola. Seveda visim malo mimo pomola, saj nočem tvegati, da me nabije vanj.

Potem razložim predviden manever posadki. Ena od punc bo vrgla vrv na veliko bitvo, ki je na pomolu, ena pa bo stražila z rezervnim bokobranom, če bi izgledalo, da bomo uradili v pomol.

Bow trusterja nimam, dato uporabim metodo vzvratne vožnje in vožnje naprej z odklonjenim krmilom.

Barko uspem zasukat skoraj pravokotno na veter.

Sedaj pa vzvratno proti pomolu in ob tem spuščat dodatno verigo.

Zadeva se mi posreči, kot da bi to znal, Mateja pa mojstrsko v prvem poizkusu vrže vrv čez bitvo na pomolu kljub valovom, ki se odbijajo od pomola in premetavajo barko in vetru, ki odnaša vrv po svoje. Majda z bokobranom ni imela intervencije.

Potem se zvlečemo bližje pomola, spustimo še nekaj verige, da nas veter malo obrne in lahko se zvlečemo za pomol, kjer sem pred dnevi že bil. Zavežemo še ostale vrvi: S premčne bitve na veliko bitvo na pomolu, krmno pa prestavim na rinko sredi pomola.

Pri tem si pomagam s pomožno vrvjo s sredinske bitve. Sile so kar velike, zato je treba paziti, da komu ne pridejo prsti preblitu bitev. Ko smo dobro privezani (še dobro, da imamo debelo berto, velikanski bokobran, ki blaži sunke) gre prtljaga v avte, mi pa na poslovilno pijačo v bife pred pomolom. Ob 18:00 ostanem sam.

Veter še ne popušča. Na barki ni prijetno, saj jo preveč premetava zato odvežem vrvi in zabingljam na sidru. Takoj je boljše, ampak dobro pa ni. Kljub dobremu WiFiju se odločim za premik. Dvignjem sidro in se debelo uro in pol prebijam na meni dobro znano sidrišče na Viru.

Paluba je bobro nasoljena, saj nas občasno naskoči kak poreden val. Mogoče bo čez dva dni deževalo, mi bo že operalo barko.

Šele ko sem že blizu sidrišča in torej zaščiten pred valom je plovba prijetna. Tudi tule me malo poguncava, a to bo minilo. Veter naj bi ponoči povsem upadel. No, ob 22 uri še vedno piha dobrih deset vozlov.

Za nami je še en poln in lep dan, zdaj pa se mi bo prileglo nekaj počitka.

16. junij 2021, sreda**Vir - Petrčane**

Dokaj zgodaj vstanem, čeprav še zdaleč nisem nadoknadil manjka spanca, ki sem si ga nabral zadnje dni.

Vreme je bolj kislo. Zračni tlak ni padel, a je jutro sivo in sonca ni videti skozi oblako kopreno.

Malo brkljam po barki in poizkušam znova vzpostaviti red, saj se zadnji teden nisem dotikal kuhinje in so stvari pač tam, kjer se je posadki zdelo smiselno.

Punce so mi pustile hrane skoraj za eno oceansko pasažo.

Pravijo, da ko pakiraš za enotedensko jadranje zžami pol manj obleke, kot misliš, da jo rabiš, denarja pa vzemi dvakrat več. Verjetno bi moral nasvet vsebovati še dodatek o hrani: Vzemi pol manj, kot misliš da rabiš.

Končno pogledam napetostni regulator, ki mi ga je poslala Lili, ker sem ga pozabil doma.

Danes je 'suhi' trening. Nanj zmontiram kabel z vtikačem in na drugo stran žarnico.

Žarnici lahko spreminjam svetilnost. Na prvi pogled stvar dela. Kako bo pa pri veliki obremenitvi bomo pa videli jutri. Danes si še nisem povsem na jasnem kam bi tole zmontiral. Ideja je, da bi na ta način lahko jalovo energijo sončnih celic (takrat, ko je na voljo višek elektrike) porabil za gretje vode. V prvi fazi bo sistem povsem ročen.

S potenciometrom bom spuščal iz inverterja toliko W, kot jih bom ocenil, da lahko. To pa je odvisno tako od razpoložljive energije iz celic, zmogljivosti inverterja, napolnjenosti akumulatorjev in trenutne ostale porabe.

Sliši se zapleteno, ampak meni se zdi, da proizvodnjo in porabo energije na barki še kar solidno razumem.

Če je ne bi, mi ne bi prvi akumulatorji zdržali več kot 10 let. Itak sem večino sistemov sam dizajniral in zgradil, nagajajo pa v glavnem tisti, katerih se nisem dotikal.

Ravno se odpravljam v vodo, ko se mimo barke priplazi neka sluz. Sicer vem, da je to organsko, naravno, da so to alge ali kaj vem kaj, ampak za vsak slučaj se raje samo stuširam. Pač ne izgleda lepo.

Spustim čoln in odveslam do obale.

Nujno moram v trgovino, saj na barki ni niti kapljice mleka. Bil sem prepričan, da imam še vsaj 2 litra, a sem ostal celo brez jutranje kave.

V čoln naložim še steklo in nekaj odpadkov. Tu na Viru imajo nek čuden sistem ločevanja odpadkov. Ena kanta je za steklo in embalažo. Ni mi jasno, kako kasneje ločijo razbite steklenice in plastiko. Po moje bi bilo bolje steklo ločiti od ostalega. A kaj jaz vem. Hrvati itak večkrat pri dobrih idejah potem uberejo bližnjice in vse pokvarijo. Ne bi se čudil, če ne bi na koncu se skupaj končalo ned mešanimi odpadki.

Podobno je v trgovini. Bil sem v veliki trgovini Maxi Konzum. Tudi tukaj, kot marsikje drugod, imajo za trgovino center za odkup povratne embalaže, ki pa ne dela. Na vratih je zbledel listek: Odkup ovratne embalaže zaradi tehničnih zmožnosti trenutno ni možen.

Če tega ne videval po celi obali bi jim še verjel. Tako pa se jim enostavno ne da ukvarjat s povratno embalažo. Zakon nalaga, da vsaka plastenka ali pločeninka stane v trgovini pol kune, ki jo dobiš povrnjeno, ko embalažo vrneš. Odkar so to uvedli plastenke in konzerve ne ležijo več vsepovsod naokrog.

Ampak sedaj zaračunavajo povsod, odkupujejo pa redko kje. Kmalu bo spet vse ležalo naokrog, ker okoljska zavest ni ravno na visoki ravni.

Mistral je danes zamujal. Mogoče zaradi oblačnega dopoldneva? Šele nekaj pred šesto zvečer je začelo pihati. Jutri je napovedano bistveno manj vetra. Ah, k vragu, prestavim se nazaj v Petrčane na dober WiFi in si pogledam kak film.

6Gb, kot imam mesečno limita za podatke na telefonu mi povsem zadošča za normalno uporabo (vreme, novice, dnevnik, družbena omrežja), ni pa dovolj za gledanje videa ali filmov, če sem v tujini cel mesec.

Malo po osmi zvečer dvignem sidro in odjadram v Petrčane ma WiFi.

Kaki dve miljii imam še soliden veter, potem pa je prešibak in si pomagam z motorjem. Hitro gre z vetrom v polkrmu in motorjem in ob 21:45 sem sidran na znani lokaciji.

Malo sem trčen, da se zaradi neta prestavljam, saj bi si lahko kupil SIM kartico za podatke, kar je bistveno ceneje, kot prestavljati barko po morju. Ampak kaj, ko je pa prav zabavno malo pojadrati in opazovati z vode sončni zahod, potem se pa veseliti, ko imaš net. Preplul sem 7,5 NM.

17. junij 2021, četrtek**Petrčane**

Tokrat so vremenski modeli dobro zadeli. Vetra cel dan ni bilo dosti in v zaliv se torej popoldan niso privalili valovi.

Danes se spravim montirati napetostni regulator za grelec tople vode.

Zadeva izgleda na prvi pogled enostavna, a na barki vse traja dalj, kot si misliš, da bi bilo normalno.

Najdem primerno mesto za montažo potenciometra. Ker ne želim dodatnih lukenj v lakiran mahagonij za napravo, za katero nisem prepričan, če se bo obnesla si za končno montažo izberem mesto, kjer je sedaj star odslužen ampermeter.

Ta že dolgo ne kaže več nič pametnega.

Najprej s pomočjo paličice za ušesa popravim regulator. Hladilna rebra tiristorja se namreč dotikajo ohišja. Če je res vse pravilno zvezano in je faza tam, kjer mora biti bi moralo sicer biti vseeno, a ne upam si staviti, da je po vseh marinah faza in nula pravilno narejena. Če je nekje zamenjano, kar pri izmeničnem toku ni velik problem, potem bi imel napetost 220V na ohišju regulatorja. Tega pa nočem. Zato električno izoliram ohišje od hladilnika tiristorja tako, da je vmes plastična paličica.

Iz bele plastike natedim še prednjo steno, saj potenciometer na ceneni kitajski napravi ne omogoča debele prednje

stene. Moja plastika pa je 2mm, torej ravno prav.

S kabli sem imel precej več problemov, kot sem si predstavljal. Montaža je namreč na izjemno nerodnem mestu. Če sedim na navigacijskem stolu bi se moral v hrbtenici obrniti za 180°, a moje kosti tega ne dopuščajo, tako da delam čepe na navigacijskem stolu, prostora pa je bore malo. Na koncu celo odstranim pante električnega panela, da sploh pridem zraven varovalk in stikalne plošče za 220V.

Ko mi končno uspe zadevo preizkusim.

Trenutna proizvodnja sončnih celic je cca 40W, ker so akumulatorji že polni. Navijem potenciometer in proizvodnja se poveča nad 350W. Šlo bi še naprej, ampak inverter precej brni in si ga ne upam obremeniti še bolj. Takile napetostni regulatorji so verjetno za invetrer kar težka preizkušnja, saj inverter se trudi delati pravi sinus, regulator pa mu reže vrhove. Rezultat je verjetno poln napetostnih sunkov in špic. Če se malo spomnim s faksa kakšna štala nastane, če hočeš pravokoten signal narediti iz samih sinusnih signalov si lahko samo mislim, kato se regulator in inverter tepeta med sabo. Kakorkoli, zadeva dela in če se proizvodnja poveča za 300W tudi grelec daje od sebe po moje več kot 250W upoštevajoč vse mogoče izgube pri pretvorbah.

To pa je že spodobna moč, da se voda počasi greje. Sploh zato, ker sva pred časom dodatno izolirala bojler in so izgube zdaj majhne.

Ko končam j eura pe pet popoldan.

Presneto, za en takle mali projektek sem porabil cel dan in razmetal kokpit, kjer sem žagal in vrtal, salon, kjer sem delal, prednjo kabino, od koder sem izpod podnic vlekel orodje, vijake in podoben material in zadnjo kabino, kjer imam spravljeno električno opremo (kable, kabelske sponke, itd).

Do končanja projekta mi manjka le še to, da prednjo ploščo z regulatorjem pritrdim in zadelam robove za lepši izgled. Manjana. To bom naredil jutri. Za danes je dovolj.

Manj vetra žal pomeni več komarjev in zvečer so kar sitni. Kemična vojna proti njim je nujna.

18. junij 2021, petek

Petrčane

Še pred nekaj dnevi sem bil v prijetni družbi intelektualk, včeraj zvečer pa sem na pomolu pil pivo z lokalnimi pijančki, ki zraven še namakajo trnek, da ne izgleda, kot da so prišli samo pit.

Razlika je očitna.

Komaj čakam, da pride Lili in ostala posadka.

Nov dan je čas za nov projekt.

Danes je na vrsti zamenjava davno odsluženega sidrnega amortizerja (snubber, mu pravijo angleško govoreči).

Ta kos opreme naj bi se zamenjal vsaki dve ali tri leta, moj je star že odkar sem ga naredil pred odhodom na prvo pot po svetu davnega leta 2011. Se pravi, da ima 10 let. In to se mu vidi.

Enkrat se je že strgal, a sem takrat vpletel strgano mesto nazaj skupaj.

Saj tule na Jadranu ponavadi nima težkega dela, a red je red.

Tokrat sem uporabil tanjšo vrv. Ta je bolj elastična pri predvidenih obremenitvah in naj bi bolje blažila sunke, ne bo pa zdržala 10 let.

Do zdaj sem imel 18 mm ali (celo 19 ali 20 res ne vem), zdaj pa 16 mm.

Gumi amortizer je še za silo dober. Ko bo razpadel ga zamenjamo.

Podrobnosti se vidijo na slikah, lahko pa samo povem, da je delati vpletke z novo vrvjo pravo veselje. Pri stari se mučiš na vse pretege, da kaj narediš, tule pa je vse mehko in lahkotno.

Pohvalil bi še Zupanove vrvi. (Ja, en redkih, ki še kaj dela in ne samo uvaža). Njegova vrv vita iz treh snopov je odlična privezna vrv. Vsak snop pa ni le zavrt, kot je to pri cenениh vrveh, ampak je pleten. To bistveno olajša delanje vpletkov. Vrv je mehka na oprijem, a ni prememehko vita. Ravno pravšna trdota.

Za dviznice in druge vrvi, ki ne smejo biti elastične on nima prave ponudbe zame, saj pravi, da je povpraševanja premalo, da bi lahko nabavljal eksotične materiale, kot so spectra in podobno za cel kontejner. Če bi nabavljal na kilo pa se mu cenovno ne izide.

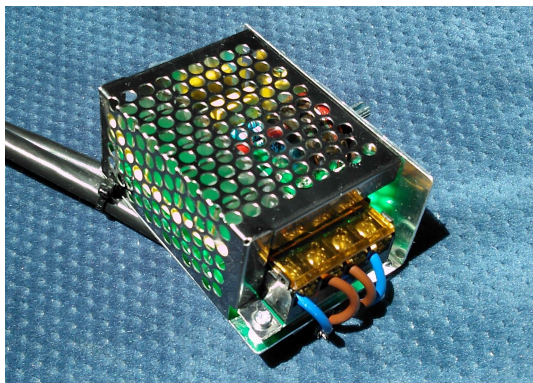
Seveda, njegove vrvi nimajo svetovnega renomeja in mora torej ponuditi nekaj nižje cene pri solidni kakovosti.

Spet sem malo grel vodo z napetostnim regulatorjem. Tisto brnenje inverterja mi ni všeč, zato grejem zelo nežno. Res ne bi rad skuril inverterja.

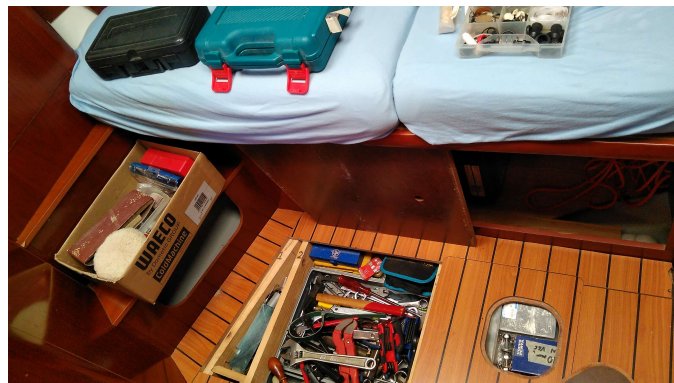
Kljub brnenju se odločim in regulator montiram na končno mesto. Zalepim vse skupaj z Bison Polymax lepilom, ki je že malo bolj trdo, a mi še uspe nerediti za silo spodoben izdelek.

Premikal se danes nisem, maestrala danes ni bilo skoraj nič, jutri pa se moram.

Na obali sem bil dopoldan, saj sem ugotovil, da nimam olivnega olja, znebil sem se še ene velike vreče smeti.

Takole je paličica za ušesa poskrbela za zaščito pred kratkim stikom med ohišjem in hladilnim rebrom.

Seveda je cela barka razsuta, če karkoli delam. Prednja kabina, ...

... salon, ...

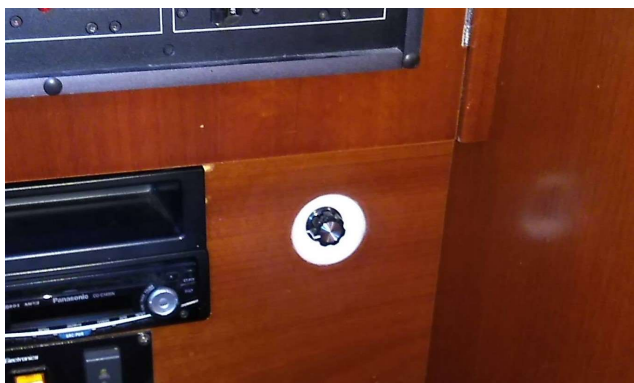
.. elektro panel in navigacijaka mizica, ...

Tule se lepo vidi obstoječa okrogla luknja, kamor bo vgrajen regulator (spodaj desno)

V kokpitu se žaga, vrta, brusi.

Končni izdelek.

Stari snubber, ki bo danes upokojen

Nov, še ves lep in bel izdelek.

19. junij 2021, sobota

Petrčane - Vlašiči (Pag)

Spet se zbudim prezgodaj.

Če do dveh zjutraj gledaš TV, potem ni pametno vstati ob 6 uri.

Danes je dan za premik. Napovedan je NW (severozahodnik), se pravi maestral. Ta v Petrčane prinese neprijetne valove.

Zjutraj se mi nikamor ne mudi, bonaca kar traja in traja.

Ob 10:40 dvignem sidro in odmotoriram iz zaliva. Na vodi se dalajo prvi kodri in pot iz zaliva je itak točno v veter. Potem razvijem flok in počasi pujsam proti Viru. Dva do tri vozle je moja hitrost, vetra ni čez 5 vozlov. Že mi postane žal, da nisem dvignil še glavnega jadra, ko še tisto malo vetra umre. Odmotoriram okrog zahodnega rta Vira in nato začne spet rahlo pihljati.

Ugasnem motor, počasi jadram na flok, a se mi sploh ne mudi. Maestral je napovedan, sigurno pride.

Velebit se delno skriva v meglici, zato verjetno maestral zamuja.

A ga je vedno več. Kmalu hitrost naraste iz 2 na 3, pa na 4 in na 5. Jadranje z vetrom v krmo na povsem gladki vodi izkoristim, da spet primem v roke knjigo. Šterka berem. On se muči na južnem Atlantiku in razglablja o Napoleonu in Sv. Heleni, jaz pa se, kot prvinski raziskovalec, podajam v vode, kjer ni plul še nihče.

No, ja, mastno pretiravam. Hočem reči, da tu skoraj ni jadrnic. Samo okrog ovinka zaviješ, pa si povsem sam.

Cik-cak pri prstih Paga gre zlahka samo na flok, potem si malo adrenalinsko popestrim plovbo in na jadra uberem bližnico med Velim in Malim Sikavcem. Saj prostora je dovolj, globine tudi, so pa na obeh straneh skale, skrajni rt velikega in dolgega otoka pa bi lahko presnetil s kakšnim tokom, predvsem pa lahko v ožini zmanjka vetra, ali pa je tam zasukan.

Pa je vse v redu. So pa globine precej drugačne, kot na karti. Namesto 14 m imam 6. Zanimivo.

Ravno razmišljam, če bi še slalom pod paškim mostom ubral le na jadra, ko mi postane vseč zaliv, ki ga vidim na levi.

Uvala Vlašiči.

Totalen šok: V zalivu je jadrnica! No, pa le nisem edini tukaj.

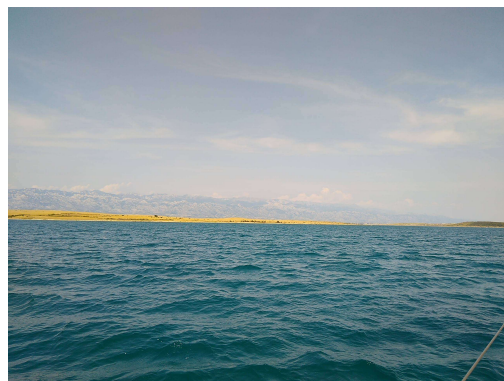
Malo orce, potem pa me Yanmarček pozicionira v 5 m mivke, kjer vržem sidro.

Ko sidram ugotovim, da sem preplul celih 24 NM, pa se mi sploh ni zdelo, da sem naredil kak premik. Šest ur sem bil na poti. Vetra je v zalivu, ko sidram dobrih 10 vozlov, max pa ga je bilo na poti 19. Tako vsaj pravi moj Raymarine.

Naredim si malico in začuden ugotovim, da je bila ura že 16:40, ko sem sidral.

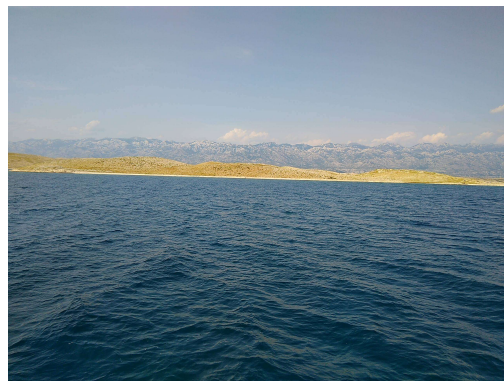
Most na Vir še z druge strani

Pag lepo osvetljen, Velebit v meglici.

gosposko jadrnanje. V polkrmo na flok.

Južni konec Paga. Kot Kornati, le brez vstopnine in gneče.

20. junij 2021, nedelja

Vlašiči (Pag) - Vinjerac

Tile Vlašiči so čisto v redu zaliv.

Vetra dolgo ni.

Vseeno nekaj po poldnevu dvigam sidro, ko potegnem ven nekaj, kar izgleda kot laks.

Pa ni navaden laks. vrvica je zelo tanka, skoraj kot sukanec, a izredno močna. To mora biti en od teh novih eksotičnih materialov. Morda kevlar ali kaj takega.

Iz vode vlečem prosti konec, ko na njem vidim ubogo rakovico. Povsem je zapletena v vrvico in sploh ne more premikati nog.

Živa je še. Lotim se reševanja. Ker bo tole trajalo prinesem vedro polno morja, da lahko živalca diha in da se ne pregreje, saj ravno takrat sonce peče na polno. Vrvico komaj prerežem s škarjami. Res je nek hud material.

Počasi odmotavam rakovico, a vsaka noga, ki se sprost mi 'pomaga'. Prav paziti moram, da ji ne odrežem česa.

Po skoraj pol ure je rakovica prosta vseh vrvi. Vse noge in obe klešči izgledajo dobro. Dam jo v vedro in gre z liftom v vodo. A noče iz vedra. Po izdatnem majanju vedra končno zaplava ven is se spusti na dno. Upam, da bo v redu.

Jaz pa nadaljujem z odvijanjem vrvice z verige. Celu uro se ukvarjam s tem, čisto sem že pregret.

Končno lahko do konca dvignem sidro in odplujem pod Paškim mostom. Višine je več, kot dovolj, a vseeno me stisne tista znana tesnoba, ki jo doživim vedno, ko plujem pod kakšnim mostom. Jambor je visok za 7 nadstropij stolpnice in ko se bližaš mostu izgleda, da ne bo šlo. Naj piše v pilotu kar hoče, mene je vedno malo strah.

Na drugi strani zapiha nekaj vetra in razvijem flok. Plujem po kanalu navzdol, malo cikcakam, da si od bližje ogledam par krajev, medtem pa kuham zelenjavno juho iz vsega, kar je še ostalo od prejšnje runde. Imam: Por, mlado čebulo, gomoljno zeleno, korenino peteršilja, šop začimb, ki sem ga posušil in vsebuje luštrek, origano in še par začimb, ki jih nisem dešifriral.

Notri dam še par krompirčkov in naribam nekaj ingverja.

V vročini takale juhica zelo paše. Na krožniku dodam kislo smetano in svež peteršilj. Odlično je.

Uspelo mi je celo, da nisem zažgal pora in čebule, saj sem kuhal med jadrnanjem in je bilo treba paziti hkrati na trim jadra, na male otočke, ribiške boje in čolne in na čebulo, ki se praži.

V drugi krožnik sem dodal še žlico močne čili omake in je bilo še boljše.

Veter se je med tem dobro razvil in sem moral celo odpeti varovalo na štedilniku, da se je lahko zazibal, ko se je barka nagnila v sunkih. Vetra je bilo med kuhanjem med 12 in 18 vozlov.

Ko veter malo pojema zavijem v prvi za silo primeren zaliv. To je kraj Vinjerac, za katerega do danes še nisem slišal.

Ima luko za čolne domačinov in nekaj čolnov turistov, ima celo svetilnik. Na obali je počitniški živžav, nekaj bifejev, ki med sabo tekmujejo v muziki, vmes pa tu in tam mimo prigrisira kak jet, a na primerni razdalji od obale.

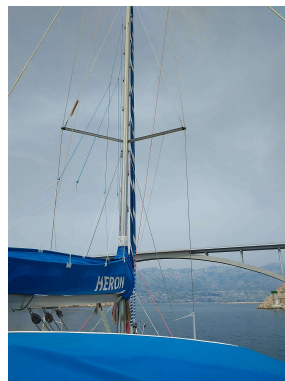
Sidram kar v luki. Prosora ni veliko, mogoče bi bilo še za eno barko. Počutim se kot letalonosilka, saj je največja barka v luki kakšna ribiška pasara.

Spustim čoln, odveslam na obalo, se sprehodim po kraju, a se odločim, da je najlepše na barki in pridem nazaj. Ponoči naj ne bi pihalo, a za vsak slučaj sem posebej dobro zategnil sidro, saj je obala kamnita in blizu.

Danes sem v dobrih 3 in pol urah preplul 15 NM s povprečno hitrostjo 4,1 vozla in največjo 6,5 (na flok z vetrom v krmo).

Levo Pag, desno celina.

Hm, ali bo šlo?

Tale most izgleda zelo nizek.

Šlo je. Levo celina, desno Pag.

21. junij 2021, ponedeljek

Vinjerac - Obrovac - Stari grad pri Paklenici

No, v Vinjercu nisem ničesar zgubil, zato zjutraj odplujem. Vetra še ni, poje motor.

Odločil sem se, da grem pogledat Zrmanjo.

Plovba po zatoku proti Novskemu Ždrilu je hecna. Globine v m: 40, 7, 40, 5, . . . Na dnu mora biti pravi labirint. V vodi je kar nekaj potaplačev. Tak relief na dnu je verjetno raj za ribe. Eni so s čolnom, eni pa kar brez in to 400 m od obale!

Na srečo imajo vsi boje. No, ja vsaj vsi, ki sem jih videl. Škrtalo pa tudi ni nič pod propelerjem.

Zapeljem v Novsko Ždrilo. Prvi most je avtocestni Maslenički most. Ta je tako visok, da celo mene ni strah. Eleganten je.

Naslednji je stari Maslenički most, ki je bil odprt takrat, ko sem se jaz rodil (1961).

Znan po tem, da je bil tu prvi bungee jumping na Hrvaškem, še bolj pa po tem, da je bil v vojni za Hrvaško leta 1091 porušen. Ponovno so ga zgradili leta 2005, torej je v resnici mlajši, kot 'novi', avtocestni most, ki je bil odprt leta 1997.

No, pa dosti o mostovih.

Maslenica iz vode ne izgleda omembe vredna, Novigradsko more tudi ne.

Zavijem v kanjon reke Zrmanje. Rečni izlivi so ponavadi izziv, saj se tam rade naredijo sipine in je treba slediti lokalnim oznakam, ne pa karti.

Plovba po kanjonu je izredno zanimiva. Najprej se prebijaš med golim skalovjem in na misel mi je prihajal Vinetou, kasneje pa galebe zamenjajo labodi in ostale ptice, bregovi se ponekod razširijo v planjave, porasle s trstičjem, več je zelenja, skalovje se bolj odpre. Res mi je bilo žal, da sem bil sam. Tako nisem mogel lepote deliti še s kom, pa tudi ves čas sem moral voziti barko skozi relativno ozko strugo in si nisem mogel toliko ogledovati pokrajine. Plovna pot je vzorno označena.

Začel je pihati veter in že me je imelo, da bi odprl kako jadro, a sem to idejo v kali zatrl. Itak se pot vije med skalami in so sami ovinki, pa še veter je bil zdaj z leve, zdaj z desne, pač, kakor so se odpirale doline med hribi.

Nekako mi je uspelo med plovbo privezati bokobrane in privezne vrvi brez dotika obale in zaplujem v Obrovac.

Obrovac. No, ni da bi hvalil. Če je to, kar se vidi z reke pokazatelj mesta je vseeno, če ga ne bi bilo.

Hočem se vezati na mestno rivo, a ko zaplujem okrog zadnjega ovinka, tik pred nizkim mostom, ki preprečuje plutje naprej sem razočaran.

Raiva je dolga, a na začetku je vezanih nekaj čolnov turistov, na koncu par čolnov neke rent-a-boat firme, vmes pa je skoraj 50 m prostora. A glej ga zlomka, točno na sredi je vezan dolg policijski gumenjak. Prostora pred njim je slabih 20 m, za njim slabih 20m, čolni na obeh straneh pa imajo v vodo neke muringe in boje, ki jih ni dobro dobit v propeler.

Moja barka ima z obešenim čolničem in bowspritom nekaj čez 15m in teoretično bi se lahko spravil v to luknjo, a kaj, ko

sem sam, z bregov pa veter pošilja sunke 10 do 15 vozlov iz različnih smeri.

Če sem sam rabim za pristanek bodisi dovolj prostora ali pa malo vetra ali konstanten veter iz prave smeri, ne pa sunkov malo z leve, malo z desne.

Pa še bokobrane imam obešene prenizko, saj sem pričakoval nizko obalo, tule pa je relativno visok previsni rob rive. Če mi pridejo bokobrani spodaj lahko podrsam barko.

Prostora ni dovolj, da bi lahko v tem vetru ustavil in prevezal bokobrane, zato obrnem Herona nazaj in pustim Obrovac za krmo.

Saj baje itak niti gostilne nima. Izgleda pa z vode precej žalostno.

Po par zavojih dobim dokaj konstanten veter v nos. To izkoristim za to, da sidram v reki.

Reka je široka 50 m, globoka v tem delu 6 m. Recimo, da je plovne 40m širine. Spustim 25m verige. Skupaj z barko je to 40 m, torej pokrivam krog s premerom 80 m v 40 m široki plovni poti. Če veter obrne, sem v zosu.

Sidro kar drsi. Ne vem, ali je na tleh povsem mehko blato, ali pa gosta trava. Potem nekako prime, a ne zategujem kaj dosti.

Vetra je 10, sunki do 15. Toka ni skoraj nič, pa še to, kar ga je je po reki navzgor, proti Obrovcu. To je verjetno bolj vpliv vetra, kot plime na morju. Vem pa ne.

Končno imam nekaj minut zase (in za barko).

Prižgem watermaker. Proizvodnja je odlična, saj je voda sladka. Z vedrom operem celo palubo, ki je končno spet razsoljena.

V reki operem še brisače, ki jih imam za po tleh. Te so bile od soli že kar malo trde. Še sam se skopam v Zrmanji. Tisto pranje palube na soncu me je dobro pregrelo. Voda je Presenetljivo topla. Naredim si še malico in pomalicam.

Ves čas pa se oziram proti Obrovcu, če se bo mimo pripeljal policijski čoln, saj nisem prepričan, če se tu sploh sme sidrati.

Ko Heron v vetru pleše na sidru zavzamem skoraj celotno plovno pot. No, mali čolnički lepo pridejo mimo, kaj večjega pa tukaj ni. Heron je največja barka daleč naokoli.

Povratak v morje mine brez razburjenja, vmes uspem celo malo slikati.

Sonce me je danes dobro dobilo. V kanjonu sem moral v glavnem voziti na roke, pranje palube pa je tudi bilo na vročem soncu. 34°C je danes tule. Oprane brisače so bile na suhem in vročem vetru suhe v eni uri.

Zanimivo je, da imam pri povratku skozi Novsko Ždrilo približno 2 vozla protitoka. Verjetno je maestral prignal morje do sem in se zdaj razliva v Novigradsko morje.

Sidro vržem na prvem primernem mestu za mostovi in sicer v zalivu ob Starigradu ob paklenici, blizu starega stolpa.

Kar utrujen sem. Vseeno zvečer odveslam na obalo in se ustavim v lokalnem barčku.

Danes sem preplul 25 NM, večinom na roke, vse pa na motor.

Novi, avtocestni Maslenički most. Baje eden večjih lokov v Evropi.

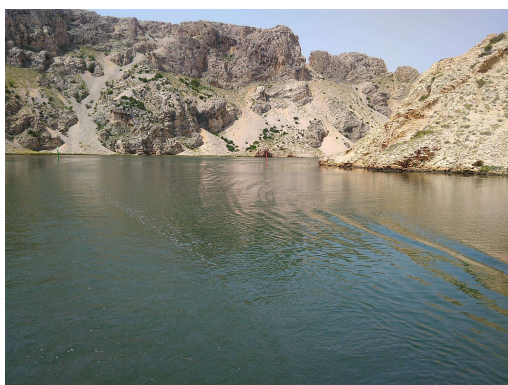
Stari železni, v resnici na novo zgrajen most.

Školjišča v Novigradskem morju, ki jih ni na karti.

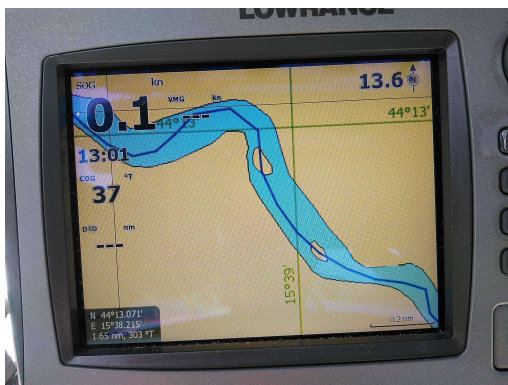
Zrmanja. Mir in tišina.

Divja pokrajina kanjona Zrmanje.

Takole sem sidral sredi reke.

Na karto se ni pametno zanašati, raje na lokalne oznake. Teh otočkov ni, so pa drugi. Narava se tu spreminja.

Obrovac je od daleč lepši, kot od blizu.

tule se lepo vidi plitva voda (pod pol m) desno od oznake.

Ko se reka malo razširi lahko celo slikam.

Most se lepo vidi na radarju.

No, tule je pa prostora po višini še za en tak jambor.

22. junij 2021, torek

Stari grad pri Paklenici - Vlašiči (Pag)

Zjutraj ribič pregleduje vrše, ki jih ima okrog Herona. Dovolj naredko so, jaz pa dovolj daleč, da ni bojazni, da bi katero zataknil.

Pozdravim ga in vprašam po izlovu. Ni zadovoljen. Nema ništa.

No, tule pred kampom, kjer je vsak dan živžav, lučaj od vodnega mesta (tisti napihljivi tobogani in igrala) in ob vseh turističnih čolnih, SUPih in jet-ih bi bilo čudno, če bi kaj ujel. Če bi bil jaz rak ali riba in bi živel tule bi se preselil.

In čprav nisem rak se vseeno preselim.

Malo po deseti odrinem. Do sedaj je bila bonaca, zdaj se po morju pojavljajo prvi kodri valovanja.

Kakšnih 10 NM imam do mosta, če bo veter bo itak vleklo po kanalu meni direktno v nos, torej je bolje, da je vetra manj.

Med potjo delam vodo. Po mojih izračunih bi enka in dvojka morali biti že polni, pa še kar nista. Trojka vem, da je prazna.

Ravno do prihoda nove ekipe mi bo uspelo napolnit vse tanke.

Vroče je. 33, 34°C. Sonce žge, a vidljivost ni najboljša. Če pogledam po kanalu gor, ali dol so hribi Velebita v nekakšni meglici.

Tokrat zaplujem med otočki sredi kanala. Tam na vodi počiva veliko število galebov, na večjem otočku pa je tudi kakih 5 manjših čolnov. Turisti se cvrejo na soncu. Na otočkih ni razen nekaj trave nobene vegetacije in verjetno je vroče, kot v pečici.

Obala na nasprotni strani kanala, ki gleda proti Velebitu je kamnita in spominja na istoležečo obalo Raba in ostalih otokov višje, proti Reki. Sam gol kamen, razjeden od morja, burje in sonca.

Zanimivo, kako so se včasih orientirali, saj razpokice med celino in Pagom z morja sploh ni videti. Vse izgleda enaka sklenjena obala.

Meni je enostavno. Namerim avtopilota v most na Pag in gremo.

Brez elektronike pa vse izgleda povsem enako. Šele takrat, ko si povsem blizu vidiš rt Debela Nožica in nato rt Tanka Nožica, ki varujeta vhod v preliv med Pagom in celino in potem opaziš, da se da zaviti okrog Tanke Nožice in se zalivček ne konča.

Med potjo je začelo malo pihati. Seveda točno v nos in nisem jadral. Med 5 in 10 vozli vetra je sicer dovolj, da bi lahko orcal in se prebijal po kanalu navzgor, ampak ne v tej vročini.

Za mostom se usmerim kar v znani zaliv Vlašiči. Mivka na dnu in lep zaliv sta me kot sirene zvlekla tja.

Za kosilo pleskavica med opečenimi kruhki s čili omako, solata iz zelja in fižola, za sladico grški jogurt z medom. Pa saj mi ne gre tako slabo...

Zvečer odveslam v lokal na plaži. Enkrat moram priti sem lačen, saj hrana diši čisto spodobno. Pojem sladoled, spijem špricer, dobim WiFi geslo in se odpravim v čolnič.

Zaliv ima zatok, iz katerega ves čas teče voda. Globina vode v zatoku je dolgo časa okrog 30 CM, potem postane bolj plitvo.

WalkerBayček krasno premaguje ovire. Voda postaja vse manj slana. Na koncu je v enem kraku razpeta ribiška mreža in tam poti zame ni več, v drugem kraku pa se drobčen potoček vije med travo. Veslam, oziroma bolj se odrivam od trave še kakih 50 m, potem se odločim, da se vrnem. Okolica je prav zanimiva.

V vodi so ribe, ki skačejo po zraku od enega tolmunčka do drugega, ali pa odglisirajo čez plitvino (2cm vode) tako, da so skoraj cele na suhem. Verjetno dobijo med travo dovolj žuželjk, da se jim splača sem, kjer tvegajo življenje, saj jih lahko napačen skok pusti na suhem.

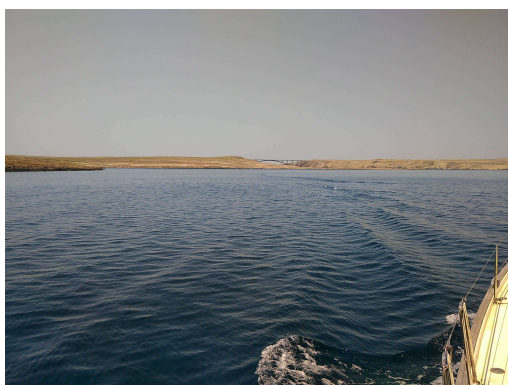
Tole je bil pa prav zanimiv izlet.

Pogled po kanalu na NW. Velebit je zavrt v meglico.

Nazaj, proti SE, od koder prihajam je ista slika.

Levo v sliki Debela Nožica, v sredini Tanka Nožica, za katero se vidi most.

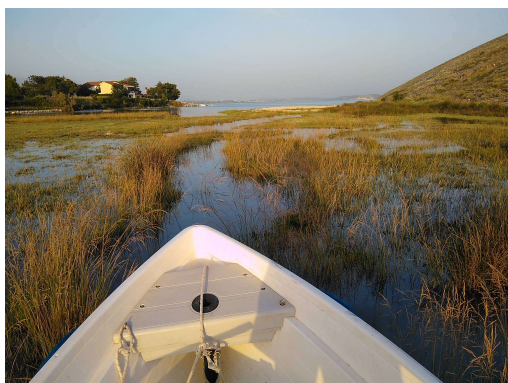
Še ista situacija na ploterju in radarju. Ploter je North-up, radar je head-up. Rdeča pika na radarju je čoln.

Izpod mosta se lepo vidi razvaline neke trdnjave.

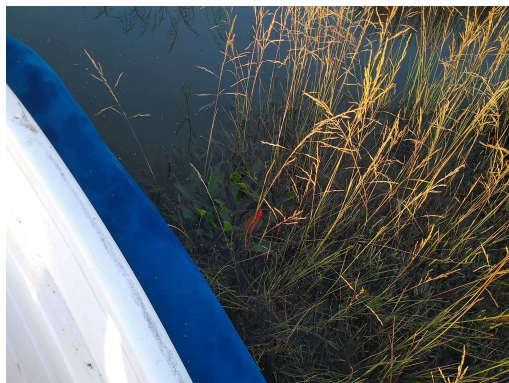
Baje je od tam lep razgled na most in mir, je pa tudi veliko mačk. Jaz ga gledam samo z barke.

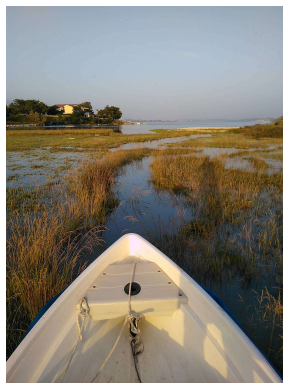
Po tejle strugi se vračam v zatok. Ta čoln res ne rabi veliko vode.

Veslam bolj po suhem.

Ene trave so prav lepe, v daljavi pa se oglašajo ptice.

Ura je osem zvečer, a sonce še kar sije

23. junij 2021, sredo

Vlašići (Pag) - Ljubačka Vala - Mala Slatina (Vir)

Zvečer rahlo zapihlja proti obali in Heron se obrne na koncu verige.

Da bi povsem mirno spal (napovedan je jugo in smer je že prava) sidro v novi smeri zategnem, saj če se slučajno ne bi takoj zakopalo bi lahko končal na plaži.

Sem pa sedaj tako blizu lokala na plaži, da dobro lovim njihov WiFi.

Ojoj. Rezultat je, da do dveh zjutraj gledam TV in YouTube, namesto da bi spal.

In spal bi lako. Hrvati so namreč kmalu po nogometni zmagi postreljali vse petarde in rakete, se ga na hitro napili in čez eno uro je bil že mir.

Zjutraj malo poležim, zbudi me vroče sonce in otroški živžav na plaži.

Po kavi in zajtrku zapiha nekaj vetra iz zaliva in dvignem sidro ter razvijem flock. Moj trenutni cilj je 5 NM odaljen zaliv Jugovzhodno od tule. Vetra ni veliko, a se mi nikamor ne mudi. Jadram z vetrom v polkrmo in nato krmo po polžje od 2 do 5 vozlov, večino časa malo pod 3 vozle. Ko globina pade na 5m obrnem v veter, zvijem jadro in spustim sidro. Motoraj danes še nisem prižgal. Na tleh je lepa mivka, tu ne bom dolgo, naj me kar veter počasi vkoplje. Pa še vodo delam in si ne želim preveč dvigati mivke.

Vroče je. Vroče. Saj piha, ampak je občutek tak, kot bi si v obraz pihal s fenom. Hladim se od zunaj in od znotraj. Ko sem že v vodi še očistim prepuste z leseno palčko. V ventilih in prepustih ni coppercoata in notri že domujejo školjke. Kako hitro to raste.

Popoldan spet malo zapiha in zdi se mi, da bi še malo jadral, ampak komaj dobro razvijem flock se začne veter nekaj vrteti. Voziti moram na roke, avtopilot ne more slediti tem spremembam. Po nekaj obratih pa veter crkne. Oh, pa tako dobro je kazalo. Pričakoval sem popoldanski maestral. Saj začel je, a potem ni bilo nič iz njega.

Zunaj piha jugozahodnik in jugo, tule v tem labirinku zalivov za Virom pa prevladujejo lokalni vplivi in zapiha, kar pač zapiha.

Zvijem jadro, prižgem motor in se odločim, da operem še eno žehto perila. Voda bo vroča v nekaj minutah, elektrike je dovolj, umazanega perila pa tudi.

Ves čas medtem še vedno delam vodo. Končno sta enka in dvojka polni in sedaj polnim še trojko.

Sidram na notranji strani Vira, ki gleda proti Pagu.

Počitniško dogajanje je že v polnem teku. Tu kar mrgoli jet-ov. Gladka voda in številni zalivi na Pagu in celini so idealno gojišče za te igrače. Prav škoda, da so jih izumili. Če jih ne bi bilo jih ne bi nič pogrešal. Jet nudi užitek enemu, na živce pa gre med tem stotim drugim. In radi vozijo blizu Herona, saj je užitek očitno večji, če te še kdo gleda. Če bi vedeli, kaj si mislim o njih bo se vozili precej bolj daleč.

Zdaj sem končno zvedel zakaj je taka slaba vidljivost v zraku, ki me je spominjala na kalimo na Kanarih. Ja, zato, ker je tudi tukaj v zraku saharški pesek. In ne le v zraku. Tudi na barki ga je vse polno.

Tako lepo sem opral palubo v Zrmanji, zdaj pa je spet vsa umazana. Pa to sploh ni videti navaden pesek. Nekam masten izgleda. Že ga hočeš sprati z vodo se prilepi na palubo in naredi grde madeže, kot bi bilo vse mastno. Bom poizkusil zribati čez nekaj dni, sedaj se še ne splača, saj je tega še dosti v zraku.

Perilo seveda sušim v barki. Nočem, da bi bilo rumenkato-rjavo. To pa je prednost velike barke. Za cel stroj perila visi v salonu pa sploh ni problem.

Slikal danes nisem, saj ni bilo videti nič posebnega.

V prvem plovu sem preplul dobrih 5 NM s povprečno hitrostjo 2,4 vozla, v drugem pa skoraj 12 NM s hitrostjo 4,8 vozla. Prav divjal danes očitno nisem. Ampak komu se pa da, v taki vročini.

24. junij 2021, četrtek

Mala Slatina (Vir)

Danes se nisem premikal.

Malo sem pospravljaj po barki in naredil mini kontrolo motorja.

Olje je tik pod max, tako, kot je bilo po menjavi in je lepe, temno medene barve, rahlo vleče na črno. Vode ni v olju. To bi se videlo tako, da bi olje bilo kot smetana. Odlično.

V Racor predfiltru goriva ni nič vode, umazanije ali česa podobnega. Super.

Olje (ATF tekočina) v menjalniku je na pravilnem nivoju in je še povsem rožnate barve, kot takrat, ko sem ga natočil.

Cedilo za morsko hladilno vodo je čisto, brez listja, trave, alg itd.

Hladilne tekočine je dovolj, torej ne pušča.

Zračni filter pa je bil precej zapacan in sem ga očistil. Heronov Yanmar namreč nima papirnega zračnega filtra, kot ga imajo avtomobili ampak ima le drobno kovinsko mrežico. Ta je malo mastna, da lovi prah in podobne nečistoče. Filter sem razdril in dobro očistil in montiral nazaj.

Pod motorjem, menjalnikom in pod izhodom pogonske osi iz barke ni niti kapljice vode.

Edina voda tam doli je bila tista, ki je meni kapljala s čela. Tule je namreč pošteno vroče. Če delaš v nenaravnem položaju (zvit in nagnjen in z glavo navzdol) se hitro dobro spotiš.

Namazal sem še tesnilo pogonske gredi.

Splošni vtis: Zelo sem zadovoljen z videnim. Vse dela, kot je treba.

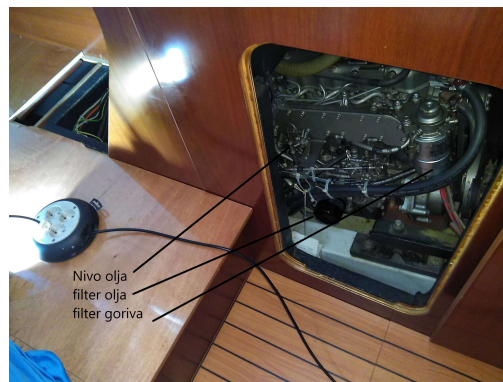
Popoldan pa sem šel k frizerju, saj so mi lasje že dobro zrasli.

Danes ostanem še kar tu, ne da se mi premaknit, čeprav je podlaga zelo slaba za sidranje. Danes sem šel z masko pogledat.

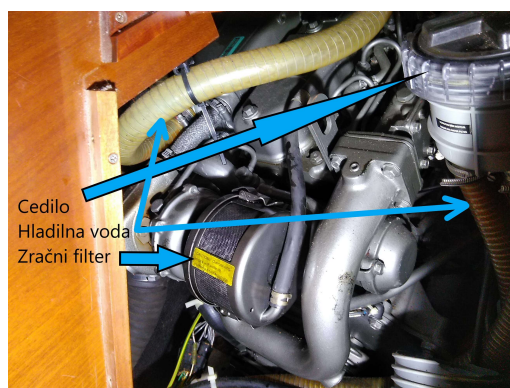
Sidro je sicer delno zakopano, a je mivke zelo malo, pod njo pa so skale. Skale so vse razbrazdane, tako da se sidro zatakne v kak rob, ampak za kakšno resno vreme bi si jaz raje poiskal boljše sidrišče. Za tole vreme pa bi bil en malo večji kamen namesto sidra tudi dovolj dober.

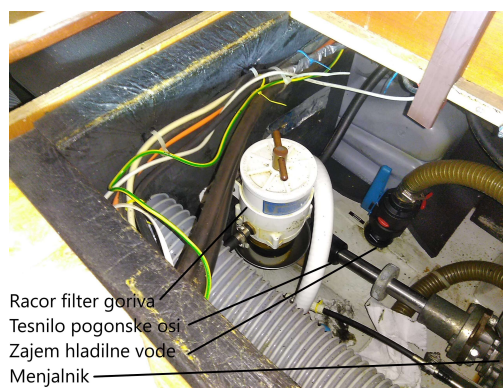
Pogled z barke na picerijo Toni.

Ko odstraniš postelje in odpreš stranski pokrov prideš do motorja.

Tole pa je dostop od zadaj. Delaš ves skrivenčen na postelji in si želiš, da bi imel eno roko dolgo s tremi komolci.

Za podmazat tesnilo osi bi si želel tri roke. Z eno bi se držal, z dvema pa bi delal. Tako pa padaš na glavo v kalužo.

25. junij 2021, petek**Okrog Vira**

Okrog Vira mogoče mogoče ni čisto natančen naslov, saj povsem okrog se z jadrnico ne da.

Most na Vir je bistveno nižji od jamborov jadrnic, globina vode v prelivu pa komaj za silo za male čolne.

Sem se pa prestavil iz zaliva Mala Slatina na severni strani v Privlački zaton na jugu Vira.

Sidram povsem blizu pomola v samam mestu Vir, da imam manj za veslat, če se mi bo zahotelo na obalo. Od pomola sem oddaljen dobrih 50 m.

Na pomolu je že vezana ena jadrnica s slovaško zastavico posadke. Globina na pomolu je mejna za Herona, tako da itak nisem hotel na pomol.

Berem knjigo malo počivam, ko zaslišim ladijsko trobljo.

Pomolu se bliža ladja.

In to ne neka mala barkica, ampak prava ladja, dolga kakih 30 m ali več. AIS-a nima prižganega, ime sem pa pozabil.

Slovaki se hitro odvežejo, jaz imam prižgano VHF postajo in gledam na most, če bi meni kaj mahali, ampak mi ne, torej se ne premikam, da jih ne oviram.

Ko plujejo mimo mene me z ladijskega mosta mornar vpraša, če bi se lahko malo odmaknil, da bodo čez 10 minut lažje odpluli.

Ja itak. Če bi slutil, da tu pristajajo tako velike ladje sploh ne bi sidral tako blizu. Sploh sem bil presenečen, da ga nisem nič motil pri pristanku. Ko je njihob bulb plul dolžino barke od Herona so zgledali zelo veliki.

Obesili so samo dva bokobrana, oba precej spredaj.

Vežejo premčno vrv na eno bitev pomola in vrv s sredine barke na drugo. Barko držijo na motorju. Tričetrt ladje je izven pomola. Verjetno jih precej daje globina.

Tale kapetan ve, kaj dela.

Potem se par ljudi s kovčki izkrca, jaz medtem dvignem sidro in se jim umaknem.

Ko je sidro zunaj, se pa še odločim, da se z vetrom v polkrmu spustim do Peterčanov. Zakaj pa ne. Za danes mi napoved to omogoča.

Med potjo si skuham večerjo. Ostalo mi je še en kaj ribe in tokrat si zaželim kuhane v solati.

Ko jo skuham pa ima vodica tako prijeten vonj in okus, da hitro naribam notri še en korenček, popopram, dodam česenj in čili omako in žlico kisla smetane.

Juhica je bila odlična. In v tej vročini prav paše nekaj slane ribje juhe.

Tudi ribja solata je v redu uspela. Ribi sem dodal mlado čebulo, paradižnik, olivno olje in staran vinski kis.

Edina napakica je bil koruzni kruh za zraven, ki je bil presladek za to solato.

Sidram v severnem delu zaliva, kjer še nisem bil.

Kakšne razlike ravno ni. Za nocoj bo v redu, jutri pa se bom moral umaknit na Ugljan ali nazaj na Vir, saj je napovedan močnejši maestral, ki tule naredi val.

Danes em preplul najprej 9,5 NM in potem še 8. Na motorju sem naredil eno uro. Vetra danes ni bilo veliko, čez 12 vozlov ni prišlo nikoli. Saj res: Vidljivost je danes precej boljša. Velebit se lepo vidi. Izgleda, da se je ozračje končno očistilo tistega puščavskega prahu, ki mi je zasvinjalo barko tako zunaj, kot tudi znotraj. Jutri bom čistil.

26. junij 2021, sobota**Petrčane Sutomiščica Petrčane**

Tudi v severnem delu luke v Petrčanih za silo lovim Zadar-free-WiFi, kar izkoristim za gledanje videov in televizije preko tv2go. Ne dela najboljšo, ampak z zatikanjem se nekako prebijem skozi vsebine. Ko imam družbo nikoli ne gledam TVja na barki, zdaj, ko sem sam pa me zamika. Seveda nimam prave televizije, gledam na laptopu, na tablici ali na telefonu. Ja, priznam tri naprave imam s seboj.

Bolje je že, kot lokalne radijske postaje, knjig pa se mi ne da brati predolgo. Šterk je že prebran na polici, zdajle sem z morja preskočil v Himalajo. Vikija Grošlja berem. Notri je ena zanimiva izjava Reinholda Messnerja: Nimam občutka, da sem se postaral, le gore so začele rasti.

Točno tako je. Tudi jaz se nisem postaral, le stopnice na jambor so vedno bolj narazen in jambor je vedno daljši.

Ampak, kaj hočemo. EMŠO je neusmiljen, zato počnimo tisto, kar radi počnemo zdaj, ne pa čez leta

Za danes je napovedano nekaj več vetra in premišljujem, kam bi se prestavil.

Prav daleč se mi ne da, pa jo mahnem čez kanal na Pašman. Bolj točno v Sutomiščico.

Lep zaliv je bil še precej lepši, preden so notri zgradili marino, ki je zasedla pretežen in najboljši del zaliva. Saj se še vedno lahko tukaj sidra, a je prostora bistveno manj.

Ker sem se prej klatil po zakotju sem skoraj presenečen, da zaliv ni prazen. Ja, kaj pa pričakujem v Dalmaciji sredi sezone. Sidrane so 3 jadrnice in en velik motornjak. Seveda so vsi najboljši placi zasedeni, motornjak pa ima, frajer, v vodi kar 80 m verige v 6 m globoki vodi. Nemec, jasno.

Tako mi ostane le, da sidram med njegovo krmo in valobran marine.

Ni idealno, nekaj valov najde pot v zaliv, saj kar lepo piha. Semle sem prijadral samo s flokom, z vetrom v polkrmu in dosegal hitrosti do 5,5 vozla. Tu v zalivu je bilo ob sidranju 10, zunaj do 15 vozlov. Dovolj, da se po kanalu naredijo valovi.

Skoraj mi je žal, da sem se sploh premaknil sem, saj ni dosti bolje, kot na stari lokaciji.

Čez dva dni končno pride posadka in se premaknemo ven iz tega Zadarskega kanala.

Tole sem že napisal, ko se je zaliv začel še bolj polniti, valovi pa niso nič ponehali in se malo guncamo, krma pa tolče po vodi in dela hrup. Če se mi še par čarteristov sidra pred mano ne bom dobro spal. Kar grem.

Potegnem ostro orco nazaj čez zaliv. Malo goljufam in si pomagam z motorjem, da lahko držim bolj oster kot, pa gre brez obratov nazaj v Petrčane.

Tale vhod v Zadarski kanal ima pač valove, saj severozahodnik, ki tule podnevi piha nima nobene ovire vse od Krka do sem, tule se pa kanal zoži med Ugljanom in celino. Tule je glede valov enako, sem pa v lepšem okolju. Danes se mi ne da, jutri pa se mogoče privežem na pomol.

27. junij 2021, nedelja

Petrčane (novi pomol)

Takoj zjutraj se skoraj v bonaci spustim po verigi do pomola in se vežem bočno na južno stran pomola.

Globine so za Herona kritične. Z vrstico in svincem namerim ob oseki 2,4m globine (slabih 30 cm pod kobilico) V kakšnih večjih valovih bi bil lahko že v težavah.

Nevarne so tudi skale le nekaj metrov proti jugu, ki so ob oseki na globini 2,1 m.

Skratka, tole je vez za lepo vreme, ko pa ni normalno razvitega maestrala, ki sem notri prinese valove.

In danes je tak dan. Danes je vetra občutno manj, kot prejšnje dni. Ne vem, če je sploh dosegel 10 vozlov, večino dneva pa ga je bilo mogoče 5 vozlov.

Tako bo (upam) tudi čez noč in jutri, ko dobim posadko. Skoraj dva tedna, ko sem bil sam in sem jih čakal je bil vsak dan dober veter za jadranje, jutri pa se vse spridi.

Pihalo najprej ne bo nič, potem pa bo nek slab jugo, ki se bo med otoki po ALADINU povsem porazgubil.

Danes sem posesal barko in pomil kopalnico, jutri zjutraj še operem palubo in znotraj vse še enkrat ptrebrišem, da bo vsaj za silo podobno čisti barki. Ta vražji masten pesek se je zažrl povsod. Česarkoli se dotaknem je rjavo in lepljivo.

Danes nisem jadral.

Sem pa ugotovil zakaj so globine tule večje, kot na karti.

Prej je bila med hišami in rivo le ozka cesta. Sedaj so rivo bistveno razširili v morje in zraven ceste je parking za avtomobile, potem drevored, potem še široka sprehajalna riva. Rob je sedaj kakšnih 10 m pomaknjen v morje.

P.S. Dodatek: Ravno sem objavil dnevnik, ko se na pomolu zasliši živžav. Simpatični maturanti iz Avstrije (okolica Dunaja) so prišli pogledat barko. Vsi veseli so se prav dobro zabavali. Ena punca jezika ne špara in me kar direktno vpraša, če imam kak 'šot'. Pa jim nesem ven eno flaško žganja, ki zakroži med njimi. (Prej sem jih vprašal, če so že 18). Naredijo še slikico z mano in barko (nujno hočejo, da se slikam z njimi), se lepo zahvalijo in gredo žurat naprej. Prav zabavni so bili. Kakšne hude škode pa tisti flaški niso naredili. Slovenski maturanti bi jo dotolkli v trenutku.

28. junij 2021, ponedeljek

Petrčane (novi pomol) - Barotul

Takoj zgodaj zjutraj, dokler je še rosa in sonce ni močno operem palubo. Tega saharkega peska ni in ni konec.

Danes končno pride Lili in ostala posadka.

Spijemo kavico, nabavimo še zadnje stvari v trgovini, se ohladimo v morju in ob pol treh izplujemo.

Danes vetra skoraj ni, po Zadarskem kanalu jadramo prav počasi, 2 do 3 vozle. Ne smem se pritoževati, saj smo zaradi malo vetra na pomolu bili povsem na miru in je vkrcanje bilo enostavno.

Popoldan zamre še tisto malo vetra, kar ga je bilo in naprej gre na motor.

Vroče je. Imamo kakih 5 vozlov realnega vetra v krmo, mi vozimo 6 vozlov, se pravi, da za nas zrak praktično stoji.

Sidramo v 3m plitvo vodo v Barotuli in komaj čakamo, da se vržemo v vodo. Voda se mi zdi zelo osvežilna, skoraj mrzla.

Pa zares ni mrzla, samo jaz sem tako pregret, da je razlika v temperaturi očitna. Kar nekaj časa se namakam, da se ohladim.

Kakšne gneče danes ni bilo nikjer. V kanalu je bilo svega skupaj par plovil, tudi tule je na sidrišču le še ena jadrenica, pa še tista je precej daleč.

Ponedeljek je. Izgleda, da so danes vsi čarteraši že nekje na zunanjih otokih.

29. junij 2021, torek**Barotul - Murter (zaliv blizu Tisna)**

Zvečer so komarji težili, zato smo jih nekaj pobili v klasični vojni z udarci, ostalim pa napovedali kemično vojno. Potem smo imeli pred njimi mir.

Vročina še dolgo v noč ni popustila, pa tudi pijani glasovi z obale nikakor niso omagali. To so mi povedali zjutraj, jaz sem namreč spal.

Zjutraj jugo lepo piha. Nekaj bolj, kot so napovedali. Spijemo kavico, se skopamo in zaorcamo po Pašmanskem kanalu proti Murtru.

Glavno jadro imam na prvi krajšavi, spredaj pa je najprej flok, potem pa, ko se veter še okrepi ga zamenjamo s solentom, ki je precej manjši. Jadranje je lepo, saj vala ni niti za vzorec, nagnjeni tudi nismo močno, vetra pa je ravno prav za hitro jadranje. Največjo hitrost smo zabeležili pri 8,1 vozla, v glavnem pa je smo vozili med 6 in 7 razen za otočki, ki so pobrali veter.

Sidramo za Velo Arto in si privoščimo (pre)pozen zajtrk/malico in kopanje.

Po siesti pa si ogledamo še par zalivčkov okrog Murterja in se na koncu odločimo za sidranje v zalivu brez imena, ki je drugi zalivček na Murterju severozahodno od mosta na Mutrer.

Tu je voda še toplejša, celo jaz ne delam cirkusa, ko grem notri. Nameril sem 26°C.

Zaliv je miren, skoraj prazen in sploh ni videti, da je le streljaj proč gneča v marinah in bolj popularnih sidriščih. Še na obali, kjer je neka manjša cestica (v celem dnevu je po njej peljal en avto) se nič ne dogaja. Dva kombija sta tam parkirana in izgleda, da na črno kampirata.

Za večerjo so odlični biftki iz Istarskega boškarona kupljeni blizu Savudrije. Glede na siceršnjo kakovost mesa na hrvaškem, ki pač ni na neki zavirljivi ravni je to prav prijetno in dobrodošlo presenečenje.

Danes smo prepluli 21 NM.

Morda je kako stopinjo hladneje, kot včeraj, a je še vedno pasje vroče.

30. junij 2021, sreda**Murter - Glamoč**

Zadnji dan junija je, sezona je že v polnem teku, mi pa smo sredi Dalmacije dobro spali v povsem praznem zalivu, v katerem smo bili edina barka. Zaliv je lep, obkrožen z borovci, dno drži dobro, prostora je veliko.

Za kopanje ne potrebuješ kopalk, nihče te ne posiljuje s svojo glasbo, nihče ne kriči okrog tebe.

Za nameček po dobrem zajtrku začne še lepo pihati.

V začetku piha jugozahodnik, mi smo namenjeni ma severozahod. Se pravi, da imamo bok. Idealno.

Naprej odjadramo to mostu v Tisnem in si pogledamo še sidrišče ob avtocampu, kjer so tri jadrnice. Naš zaliv je bil lepši.

Ko jadramo med Murtrom in celino me nenadoma prestraši globinomer.

Po karti naj bi bila tam globina 8 m, globinomer pa naenkrat kaže vedno manj vode. Šest, pet, štiri, in še pada.

Zavijem ostro v veter, za zmanjšam hitrost, globina še malo pade in se ustavi pri 3 m, potem začne spet naraščati.

Izgleda, da so plimni tokovi, ki so v tem kanalu lahko dokaj močni sčasoma malo premetali blato na dnu in naredili neke vrste povodni jez.

To samo po sebi sicer ni nič nenavadnega, a na Jadranu so ponavadi karte precej natančne in nisem navajen takih odstopanj. Naprej, tam pri Mali in Veli Arti so tudi plitvine, a tiste so dobro označene.

Nekako do Pakošan še lahko jadramo, potem pa veter oslabi in se obrne v zahodnik-severozahodnik. Točno tja gremo.

Prižgem motor in zvijem najprej flok, čez čas pa še glavno jadro. Vetra je morada za 5 vozlov, ko pride 'sunek'.

Plujemo mimo številnih ribjih farm na jugu Pašmana, potem pa zaplujemo med mini otočkoma Baba in Did, se pravi med moškim in žensko.

Sidro vržemo pod Glamoč, majhen otoček severno od Žuta, kjer smo spet povsem sami. Niti ene barke ni v bližini.

Res je, da sidrišče ni najboljše, saj globina od obale dokaj hitro narašča, zato sidramo v 10 m vode dokaj blizu obale. Dobro zategnem in sidro lepo prime. Voda je tu hladnejša, kot pri Murtru, a še vedno dovolj topla tudi zame. Verjetno ima 25°C.

Danes smo prepluli 20 NM. Največ vetra v dnevu je bilo 15 vozlov, zjutraj ga je bilo okrog 10, potem je malo narastel in potem padel pod 5. Ko smo sidrali ga je bilo spet 5 vozlov, v temi pa je veter do konca crknil.

V daljavi, nekje za Dugim otokom se malo bliska a upam, da kakšna nevihta ne najde poti še do nas.